

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 14.03.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима, ја се извињавам што каснимо са почетком претреса. Имали смо неки састанак везано за термине у овим судницама и то има наравно реперкусија и на колеге браниоце, покушали смо да се изборимо у томе да бар два месеца унапред можемо да одредимо термине и због Ваших обавеза, је ли да не идемо на то да се термини заказују од месеца до месеца, него да и пар месеци унапред можемо да резервишемо и одредимо термине и због Ваших обавеза, тако у том смислу кажем, још једном се извињавам.

**НАСТАВЉЕНО 14.03.2007. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09,55 ЧАСОВА**

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић**
- **Пуномоћници оштећених адв. Баровић и Тодоровић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Ви сте?

АДВ.НИНО ДОШЕН-МАЈКИЋ: Адв. Нино Дошен-Мајкић по заменичком пуномоћју, ја сам га доставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да су одсутни колега Даниловић, дакле Томић и Наташа Кандић.

- **Потом браниоци оптужених адвокати Заклан, Перковић, Вукотић, Јеврић, Вујин, Продановић, Перески, Штрбац, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Сташевић, Бељански и Бојков,**
- **Као и бранилац адв. Ненад Марковић, по заменичком пуномоћју за браниоца адв. Калања, које сада прилаже.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које ће накнадно приложити, колега јел тако? Сада?

АДВ.НЕНАД МАРКОВИЋ: Да, да сада прилажем пуномоћје за колегиницу Снежану Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, дајте. А оптужени Ланчужанин, Милојевић, Драговић, су сагласни са овим јел тако?

Видим да су сагласни. Добро, добро, све у реду.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Председниче само ако сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви само ту?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Ако не покрива ова пуномоћ Драговића оптуженог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Онда ћу ја, ако покрива онда је све у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не покрива, не покрива, ево сад колега каже.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Е добро, онда ја замењујем, уз нормално његову сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу сагласни сте?

Оптужени Драговић сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Калања заменом брани бранилац адв. Саво Штрбац.

Одсутни су уредно позвани браниоци адвокати Мара Пилиповић, Саша Мијатовић, Калањ Ђорђе, Станић Милан, Ђорђе Мамула, Слободан Батрићевић, Славица Рајић, Станојловић Бојан, Ковачевић Снежана, Илија Радуловић, Апро Љубомир, Левајац Зоран и Перовић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви оптужени су ту каже судска стража, видим да је ту Мугоша, Катић.

Љубоја, где је господин Љубоја?

Ту је.

Сви оптужени су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је приступио за данас позвани сведок?

Ту је.

Нека уђе у судницу.

АДВ.СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Господине председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажите. Сачекајте моменат.

АДВ.СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Нисте констатовали одсуство колеге Сташевића, ми га мјењамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам.

АДВ.СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Тако да је Мугоша покривен одбраном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ја имам овде евидентирано, а нисам погледао.

А био је ту, па зато овде и заокружено.

Одсутан је и бранилац адв. Сташевић, али се за браниоца опт. Мугоша Горана јавља адв. Славиша Продановић у замену, уз сагласност опт. Мугоше.

Приступио је и сведок Вељковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу ја ћу Вас замолити да сачекате у ходнику суда, ми нисмо урадили јуче све што смо планирали, наставићемо данас са саслушањем оптужених, па отприлике рачунајте једно 2 сата наредна да нећете доћи на ред.

Можете напустити, можете напустити и у пола 12 бити овде.

У реду?

Направићемо паузу и таман ће то бити то.

Дакле замолио бих да судницу напусте оптужени Калаба, Драговић, Љубоја и Катић, а остали оптужени нека остану у судници и замолио бих оптуженог Ђанковића да уђе у овај део суднице.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА ОПТУЖЕНИХ

Оптужени ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ

Најпре упитан од стране председника већа исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ђанковићу.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дужни одговорити на ово питање, ја сам у обавези да Вас питам, као и раније, да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Не.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет, нити своју кривичну одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу да ли желите да изнесете Вашу одбрану. По закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Нећу да причам ништа, нећу да одговарам ни на каква питања. Све што сам овде рекао мени се ништа не верује, верује се једном сведоку, патолошком убици и лажову. Не треба њега вештачити, треба мене вештачити јер он је паметан, изгледа са сам ја луд. Оставио сам посао, оставио сам све у Немачкој, дошао сам овде да дам изјаву, а за награду сам добио 20 година. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле не желите да изнесете Вашу одбрану?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Не, ништа, апсолутно ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Своју одбрану не желим да изнесем, желим да се у даљем току поступка браним ћутањем јер се мени овде очигледно ништа не верује.

Добро, хвала господине Ђанковићу можете се вратити.

Потом суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

А у смислу одредби члана 321 став 2 ЗКП, да се прочитају записници о саслушању опт. Ђанковић Мирослава из поступка истраге, а од 26.12.2003. године, те 18.05.2004. године, као и записник са главног претреса од 27.09.2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Ја претпостављам да ви сад на вашим мониторима имате и ово што имам и ја на свом монитору.

Ово је записник о саслушању опт. Ђанковића из поступка истраге, а од 18.05.2005. године, 2004, добро хвала.

Ово су транскрипти из аудио записа са главног претреса од 27.09.2004. године.

Дакле, уколико желите у било ком тренутку да се на неки део вратимо, претпостављам да то сад није случај, али говорим принципијелно и везано за неке будуће наше радње у доказном поступку које ћемо изводити на сличан овај начин, сугеришите, реците да зауставимо и тако даље.

Добро то би био тај записник са главног претреса, а сада ћу замолити режију да нам на мониторе пребаци снимак са документ камере преко које ћемо приказати и прочитати записник о саслушању опт. Ђанковића у поступку истраге од 24. децембра 2003. године.

Хвала.

Оптужени ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас доведите опт. Драговић Предрага.

Оптужени Драговић Предраг најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Драговићу. Да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јесам разумео шта се ставља на терет, како нисам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили то кривично дело или не?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет, нити своју кривичну одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу да ли желите да изнесете Вашу одбрану? По закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Своју одбрану желим да изнесем.

Ви сте господине Драговићу у два наврата саслушавани у овом поступку, то је било у поступку истраге 06. јуна 2003. године, а потом сте своју одбрану изнели и на главном претресу од 30. јуна 2004. године, па Вас питам да ли остајете при ономе што сте нам рекли 30. јуна 2004. године?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе шта додати, допунити, објаснити, било што?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па након оволико година колико сам провео у притвору, мени још увек није јасно зашто сам ја у притвору и због чега се ја налазим на оптуженичкој клупи. Ја сам 30. тог јуна 2004. године молио овде и ово судско веће и тужиоца да ми предоче наводе који мене терете да сам ја учествовао у чињењу тог злочина. То нико до дан данас није учинио, то је покушао неко да направи у образложењу пресуде, ко је писао, покушао, међутим тамо је нешто написано што уопште у току поступка нигде у ни једном спису предмета ја нисам могао да нађем, према томе мени уопште није јасно, значи ни сад због чега ни зашто се ја овде налазим. Па бих молио овај суд и ово веће да ми предочи наводе који ме терете конкретно да сам ја учествовао у вршењу тог злочина, ако је у стању. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Браниоци? Оптужени?

Господине Драговићу само поновите уколико желите наравно, ко је изашао из аутомобила да га гура оно кад сте заглавили у блату? Ко је изашао да гура аутомобил? Ви сте рекли да сте били рањени, јел тако, повређени?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Пре тога, био сам рањен 10-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога сте били рањени?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Био сам рањен 10.11., да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је изашао да гура аутомобил, ко је остао у аутомобилу?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ланчужанин је остао, знам да се Љубишић Мирко бунио што Ланчужанин неће да изађе да гура, то је касније било већ кад смо пошли у путу, колико се ја сећам. А ја рањен гурао па сам се бунио што гурам јер немам снаге, значи изашли смо сви из аута, сем Ланчужанина. Касније је он у једном моменту изашао, сећам се, то ми је остало у сећању да је ставио, тако смо се извукли, ставио је ону гумену патосницу под точак кад је шлајфовао и тако да је тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте Ви кренули неколико корака или метара за трактором у правцу у коме је отишао трактор?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Кренуо је Љубишић Мирко, не неколико корака, ја мислим 10-так до 15 метара, дозвољавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метара?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: А за Љубишић Мирком, можда метар два иза њега, сам кренуо ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико више?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Нико више из аута није кретао за трактором, они су сви остали код кола, да ли су гурали, стојали, шта су радили тамо у том периоду док смо ми отишли тих једно 15-так метара и кад смо чули рафалну паљбу ми смо застали и нек смо стојали ту, шта ја знам дозвољавам минут-два онако збуњени, значи не знам колико је тај период сад трајао, наш, мој и Мирков одласка од аута па до тих једно 15 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И назад?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Док смо се вратили, да. Мислим не знам колико, ај` нек је 5 минута, нек је не знам колико је могло бити временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли оптужени имају питања?

Потом опт. Драговић у своју одбрану исказује сагласно записнику од 30.06.2004. године уз допуне и одговоре на питања како је забележено аудио техником у суду.

Питања оптуженом нема.

Оптужени нема ништа више да изјави.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Извињавам се, имам, додао би још нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Хоћу да кажем да је мени мој живот уништен и здравље. Доживео сам инфаркт пре два месеца, сад данас да ме пусте кући ја се више не могу да опоравим док сам жив, не могу се опоравити и није ми јасно због чега је то. Је ли то интерес државе, ако је интерес па запослите ми децу, фамилију осигурајте, па да робијам, није ми јасно. Ја излудех од тога што мени није јасно

зашто сам ја овде. Ја не могу да верујем да Ви такве грешке правите као судија, као професионалац. Ког год познајем из тог Врбаса сви вас хвале да сте честит и частан и поштен човек и не могу да верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте, немојте, на овај начин да комуницирамо господине Драговићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, не, хоћу да кажем да је мој живот уништен због нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ни да ме хвалите ни да ме кудите.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, не, таман посла да Вас хвалим не могу никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У судници.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да Вас хвалим, нека Вас хвали Марко Миљанов, него ја Вас молим да Ви мени кажете, као председника већа, што ћу ја овде. Ви сте дужни по закону да ми дате наводе који мене терете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу, добили сте оптужницу, добили сте оптужницу, учествовали сте годину и по дана у поступку, мислим да имате врло добру представу о томе, о свему томе.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па управо зато и питам, што нема нигде ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Имате овако 5 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам у обавези, ја наравно нисам у обавези да Вам тако што објашњава, то смо и у оном претресу смо о томе расправљали, Ви на исти начин сте та питања и онда постављали.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: И добио 20 година робије, а 5 људи, 2 сведока сарадника тужиоца, суда, која су аболирани, значи на слободи, који су убијали тамо и кажу да ја нисам био тамо. Па тројица још који су били да ли јесу да ли нису, не интересује ме, кажу да нисам био тамо, а два сведока сарадника у поступку код Саше Радака именују људе који су убијали, стрелјали, који се налазе на слободи, њих нико не дира, а ја добијам 20 година кога нико не терети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је добра опаска, али наравно не упућена нама, него.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Некој вишој дистанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оним који су надлежни за кривично гоњење. Хвала, хвала господине Драговићу.

Позовите оптужену Калаба Наду.

Оптужена КАЛАБА НАДА

Оптужена Калаба Нада најпре упитана од стране председника већа, исказује:

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Калаба. Да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на ово питање, ја сам у обавези да Вас питам. Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Апсолутно нисам крива јер нисам починила кривично дело које ми се ставља на тере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумела, не признајем да сам извршила ово кривично дело нити своју кривичну одговорност.

Госпођо Калаба да ли желите да изнесете Вашу одбрану? По закону нисте у обавези, можете се бранити и ћутањем.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Ја сам претходно дала мој исказ, ја остајем при том исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И желите при томе да останете?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у три наврата саслушавани, то је био 26.12.2003. године, 18.05.2004. године, потом сте у једном моменту се определили да се браните ћутањем, али сте потом изнели своју одбрану 27.09.2004. године, па Вас питам да ли остајете при том, при тој својој одбрани коју сте изнели пред овим већем 27. септембра 2004. године?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Потом у својој одбрани исказује сагласно записнику од 27.09.2004. године.

Да ли има питања? Браниоци? Оптужени? Имате ли Ви нешто да додате, да објасните?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Могу само да кажем да се невина већ 4 године налазим у притвору због лажне оптужбе једног болесника. Нажалост, ви сте том болеснику поверовали. Тај човек је убица, лажов. Немам више ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Златар Вујо жели нешто да Вас пита.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Пошто је госпођа Нада изјавила да је у то време била у Вуковару, зна где ми је кућа и близу све и један моменат је била и на «Овчари», само би желио да се изјасни да ли ме виђала у то време у Вуковару или на «Овчари»?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Нисам виђала Вују.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Има ли још неко нешто?

Нема. Хвала госпођо Калаба можете се вратити.

Оптужени КАТИЋ СЛОБОДАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Катићу. Укључите микрофон, то црвено дугме. Тако је.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Слабије ћу се чути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Катићу да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Па ја вам рече да нисам на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет, нити своју кривичну одговорност.

Господине Катићу да ли желите да изнесете своју одбрану? По закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Што сам дао пре, остајем само још имам да кажем, да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте саслушавани 12. јануара 2004. године и 18. маја 2004. године у поступку истраге.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Само да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А потом сте и своју одбрану изнели на главном претресу пред већем у овом истом саставу 05. јула 2004. године, па Вас питам да ли остајете при тој одбрани коју сте нам изнели 05. јула 2004.?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Само да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: О пребивању, 7 година сам живео, нисам мењао адресу, а да јесам одлазио, као што знате јесам, ишао у Вуковар, а живео сам 7 година, што је било спорно код Алимпића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Потом у својој одбрани исказује сагласно записнику са главног претреса од 05.07.2004. године.

Да ли имате још што да додате овоме? Питања нема? Оптужени?

Питања оптуженом нема, оптужени нема ништа више да изјави.

Седите господине Катићу.

Оптужени ЉУБОЈА МАРКО

Оптужени љубоја марко најпре упитан од стране председника већа исказује:

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Љубоја. Да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Не, нисам извршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставала на терет, ни своју кривичну одговорност.

Да ли желите да изнесете Вашу одбрану? По закону можете се бранити и ћутањем.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Па овај, изнео би, мислим поновио би оно што и пре, значи ништа не би додао ни одузео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Своју одбрану желим да изнесем.

Господине Љубоја Ви сте у три наврата саслушани у претходном делу овог поступка, два пута у току истраге и трећи пут на главном претресу пред већем у овом саставу 29. јуна 2004. године, па сам схватио ово да желите да останете при том свом казивању од 29. јуна 2004. године?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Тачно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе што да додате? Да што коментаришете, објасните? То је Ваше право.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Па рекао би да још на оној тамо, оптуженичким клупама има још невиних људи, ето то бих рекао темељећи на свом претходном исказу који сте Ви сад поменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само ово господине Љубоја, ко је остао у аутомобилу, а ко је изашао да гура аутомобил?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Значи «Камени» је возио ја сам остао у аутомобилу као што сам и рекао, не могу да се сетим да ли сам био напред или позади, вероватно сам био позади, а значи «Кинез», «Цеца» и Мирко су изашли да гурају аутомобил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви регистровали да је неко отишао у правцу трактора?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Па то што сам и прошли пут рекао, био је веома, мислим не веома, него био је мрак, значи доста је мрачно било, тако да нисам могао да тако нешто да региструјем. Они су били око аута и кроз једно 5 минута су сви ушли и вратили смо се у правцу Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва тројица и вратили сте се назад?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До хангара?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Вратио се, значи «Камени» који је возио, Мирко, «Цеца» и «Кинез» и ја у аутомобилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Питања? Браниоци? Оптужени?

Исказује сагласно записнику од 29.06.2004. године.

Питања оптуженом нема.

Оптужени нема ништа више да изјави.

Хвала господине Љубоја, можете сести.

Председник већа накнадно саслушаним оптуженима предочи одбрану претходно саслушаних оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ево чули сте сад неколико одбрана и јуче ко је господин Вујовић наравно од самог почетка практично на исти начин сви окривљени се, практично кажем на исти начин бране као и у претходном делу поступка. Ви сте упознати међусобно са тим, са Вашим одбранама, тако да у том смислу ја немам шта посебно да Вам поновим, да има неких разлика у том смислу онда бих вам то наравно рекао и пренео.

Да ли неко жели од оптужених да коментарише, да стави примедбу какву на одбрану другог оптуженог?

Господин Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Желио би само да се изјасне овде сада пред вама Вујовић Мирољуб, Војновић Мићо, Маџарац Предраг, Вујановић Станко, то су све вуковарчани који су у то време били у Вуковару, а нисам имао прилике да их питам јер су они увек одбрану пре мене износе, да се изјасне да ли су ме у то време виђали, сви су били на Овчани, сви потврђују да су били на Овчари, да ли су у то време виђали мене или у Вуковару или на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јер они су и пре мене ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: И никад немам шансе директно да ја њих питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ако сте, Ви сте читали.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јесам, читао сам, али нигде питање није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записнике о њиховим казивањима и видели сте из њихове одбране о томе шта говоре, кога су на Овчари видели, нико од њих није Вас навео као некога кога је видео на Овчари.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него каже видео сам тога и тога.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Али ја у то време нисам био ни ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па имајући у виду, да каже да сам видео тога и тога и никог другог од овде окривљених не, онда то подразумева да није видео ни Вас, али уколико пошто Ви то тражите ја ћу то наравно дозволити.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: У то време ја нисам био ни ухапшен када су они били ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се изјасне о томе да ли су Вас тих дана.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Тих дана нек се изјасне сви, Мићо ми је друга кућа од мене комшија, може се изјаснити човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретали, виђали у Вуковару?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па и Маџарац каже да је стално живео у ул. Петрова гора, значи да ли ме тих дана виђали, да ли су ме људи тих дана виђали? Желим само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Вујовићу изволите.

Седите господине Златар.

Ево чули сте господине Вујовићу шта Вас пита господин Златар.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да. Значи да ли сам га видео тих дана у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то је негде крајем 10 месеца, не знам ја тачно датум, значи то је тако како је он рекао, негде 30. можда раније, али не могу сада тачно се сетити, значи крај 10 месеца је био рањен и после Нове године сам га тек видео, `92. године значи. Сећам се да је имао штаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену? У међувремену га уопште нисте у Вуковару гледали?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, уопште нисам. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете видели сте га први пут након завршетка борби?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: `92. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ `92.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да је тада имао штаке?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две, једну?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Једну, ја мислим да је једну имао, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једну?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мислим да је једну имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да искористим прилику господине Вујовићу кад сте већ овде чули сте јуче опт. Ланчужанина?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, он је поновио одбрану коју је изнео и у оном претходном делу поступка, он као што видите и сами он у тој одбрани на неколико наврата Вас означава у једном контексту, ја бих молио да то коментаришете?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја сам то мислим искоментарисао, ја се не сећам уопште са ким сам разговарао, сигурно да нисам сам са собом разговарао, са неким

сам разговарао на Овчари. Кога сам видео на Овчари, не могу да се сетим кога сам видео на Овчари, нити хоћу да нагађам јер могу погрешити након толико времена. Значи сигурно сам са неким разговарао, он каже да сам са њим, ако каже да јесам и ако Мирко Љубишић исто каже да јесам, значи разговарао сам. То што је он рекао при одласку, значи кад је полазио за Вуковар, значи не у правцу Негославци него у правцу Борова, значи одлазак са Овчаре, ја се сећам кроз маглу, ја сам рекао да се сећам кроз маглу да је он отишао са Овчаре, а оно што је он рекао, ја уопште се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видите шта он каже?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да знам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он суштински каже како је у штабу затекао поруку да се хитно јави на Овчару, да је то и онда то прецизно временски лоцира на 8,00 – 8,05 или 8,10 увече, кад Ви, а Ви кажете да сте давно пре тога отишли?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били оно после подне још за дана, кратко се задржали и вратили назад, значи временски не бисте могли да се сретнете на Овчари?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна ствар, друга ствар каже да се Вама јавио, да се Вама јавио када је дошао тамо јер је у штабу имао поруку да се јави хитно на Овчару, па се јавио Вама, зашто баш Вама, па зато што је са Вама ратовао, били сте на истом правцу јер са Вама је ратовао и то је то објашњење зашто баш Вама а не неке друге.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И зато што смо у исту школу ишли, зато што смо нон стоп били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро он је објаснио то да сте заједно ратовали, претходно 2 месеца били на истом правцу дејства и тако даље.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро није 2 месеца, али 20 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али каже и ово да сте га Ви позвали и рекли му да уђе у хангар, да ли може кога да препозна и да изведе, да гарантује за некога, да сте му Ви то рекли то он каже?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погледајте сад да ли да ја одговорим или да чекам да Ви поставите сва питања па онда јел нећу да запамтим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево како желите, можемо једно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ајмо једно по једно, идемо од почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево кажите, да. Кажите да ли је то тачно што он каже?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ово што он каже ја се тога ничег не сећам, значи ја никог не сећам се да сам рекао неке да уђе у хангар и да ли неког познаје или не познаје. То сам ја накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли за некога гарантује да се изведе, па да се за некога гарантује?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су то била коментарисања уопште свих тамо који су били, да ли неког познаје, ја то не могу да се сетим. Али имате и сами овај, не само њега него и других који су говорили да су издвојили, познали су овога, познали су онога, то су све комшије пријатељи и тако даље и тако даље. Као што се десило што Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, није то спорно то извесно није спорно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно било, него само у овом контексту да ли сте Ви лично њему како он то каже, ако се сећате наравно рекли можеш ти ући да познаш кога и да изведеш некога за кога гарантујеш?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се то не сећам да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али могуће је да се све кометарисало, па да је и он помешао након толико времена да сам ја рекао, али то је логично и закључиво је значи из онога да су одвајани људи, исто као што је Мирко Љубишић рекао за Перкана. Ја Перкана нисам извео, али се сећам кроз маглу да сам му дао кутију цигара, да сам причао и у том моменту сам ја и дошао, ја сам се сетио онда сам ја дошао на Овчару, значи то што Мирко Љубишић спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у тренутку када?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када је Перкан тамо, када они причају вани, у том моменту тада сам ја дошао на Овчару. Сад да ли је то било пола 5 или значи оно како Мирко Љубишић објашњава, јер и ја кад погледам значи ја сам отишао, рекао сам да сам отишао сад да не набрајам «Велепромет», касарна, значи «Велепромет» да, касарна па сам отишао кући па сам се вратио, никог нисам затекао осим Милана Војиновића, значи онога 60-61 годиште, не овога Милана Војиновића, па сам отишао до болнице. Сад тај период компелтно док сам извадио конце, док сам разговарао са Дацом Гунчевићем, што сам рекао што сам предложио за сведока њега и Бјелић Тању, док сам ја обавио разговор, сад да ли сам ја разговарао прво са њим, па вадио конце или сам прво вадио конце па разговарао са њим то у болници, не могу да се сетим, али значи тај период док се поново вратио то је прошао период. Ја сам рекао да нисам видео аутобусе на Овчари, да сам побркао, е зато значи у том периоду ја долазим и онда се ту спомиње трактор, значи у том моменту када трактор, ја трактор нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, Ви трактро нисте видели, али га је видео господин Ланчужанин.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Могуће да сам ја сметнуо са ума, тамо било сигурно неких других возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то каже у својој одбрани, па пратили сте, видели сте, он каже како су у ту приколицу тракторску ушли и ови људи које је он издвојио од којих је желео неке да испита због оног поручника који му је својевремено погинуо, нестао у току борби па је неке желео да испита у том смислу и онда је он кренуо за трактором мислећи да трактор одлази на «Велепромет», па и са тим људима које је он издвојио. Е али он каже и ово да га је претходни истерао неки пуковник или потпуковник, њега и остале, па је он напољу стајао са Вама, па је потом вршен, дошао је трактор и људи убачени у трактор, па је неко од присутних у тој групи, то он каже, не знам да ли је Мирољуб, Станко или неко други, а каже да су ту били и Јовица и Боро и Ћево, рекао да иде за трактором. Значи јасно означава и да стоји у групи са вама.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да јасно је то мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да стоји у групи са Вама када је трактор ту, када људи улазе у трактор и када трактор одлази.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја не поричем да сам ја причао са њим, ја се тога не сећам. Ја не поричем, ја не могу да кажем није то истина, кад он каже да је, ја сам сигурно са неким причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ја Вам само предочавам ово.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда оно, и онда оно да је он отишао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Могу да довршим ово сад? Могу само да ово завршим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи ја то не поричем, ја трактор нисам видео, ја се не сећам такве приче, могуће да је та прича та кад је, значи то су не само он потврдио него потврдио је и шта ја знам ко још Мирко Љубишић, кад су дошли да су пошли за трактором и тако даље, а то што спомиње да су избацили нас све ван, па то потврђује и командир чете војне полиције 80. моторизоване бригаде. Ја колико знам они обезбеђују те заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него Ви кажете Ви трактор нисте видели а ево према казивању опт. Ланчужанина би се дало закључити да би требало и Ви да га видите ако га види он.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зашто би га, погледајте ја сам рекао да је тамо корзо био, тамо је маса људи била, да ли је сведок сарадник једном приликом рекао хиљаду људи је било, да ли је сведок сарадник број «2» нешто као спомињао ко није био на Овчари тај је био рањен или болестан, тако је нешто. То је маса народа била, тамо је била 80. моторизована бригада, тамо је била комплетно значи малтене читава 80.моторизована бригада, тамо су били припадници гардијске моторизоване бригаде који су се касније повукли, можда је неко остајао, то је маса народа тамо била људи. Како би ја у тој маси могао видети трактор ако је још ту низ трактора и других пољопривредних возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не он то, господине Вујовићу, он то означава лоцира Вас ту као групу људи који стојите ту испред хангара.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Поред трактора, нико не лоцира да ја стојим поред трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долази трактор утовара се, улазе и ови људи које је он издвојио и тако даље и тако даље. Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих замолио, можемо ми реконструкцију догађаја најбоље да изведемо да се смести тамо 500-1000 људи у оном делу што видите тамо слике, па да видимо да ли може ту неко некога да види или да неко некога чује у тој маси народа. Ви сте видели на сликама какав је тај, значи то је једна цеста, ето то је одмах мој предлог, значи реконструкцију догађаја да се скупи 500-1000 људи тамо да се смести на Овчару, па да видимо шта ће тамо бити. Једна обична гужва и нико не види никога, не видиш трећег човека који је испред тебе од гужве, то је маса народа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, господине Вујовићу ја не говорим о томе о виђењу неких људи, то је мени потпуно разумљиво.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Знам ја шта Ви говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али говорим о томе, говорим о трактору.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вам говорим да нисам видео трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Разумете да је то маса људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам у обавези браниоче, ја сам у обавези.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нико није рекао ја сам видео, нити може неко рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да су стајали заједно кад је трактор.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па добро судија.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисмо стајали ми поред трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисмо ми стајали тамо како он каже поред трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, господине Вујовићу само још ово.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је како он каже, не како ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже и то да се вратио трактор и отишао пратио трактор и тако даље, све Ви то знате, заглавили су се па се вратили назад, он је тада схватио о чему се ради, да то нешто не ваља и да је дошао до хангара до вас, дакле да је дошао до вас и да вам је рекао да он одлази са Овчаре, па је то и поновио, да би му Ви му нешто рекли у смислу немој или не можеш, а он «нећу ништа да имам са овим, боли ме курац, нека ову манцу куса ко је закувао», буквално тим речима и то понавља и тврди.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам је то рекао, ево сад ја сам обавезан да Вам то предочим и да Вас питам ако желите да коментаришете што?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Као прво ја се тога уопште не сећам, ја се сећам кроз маглу рекао сам да је он са «Пасатом» значи да је одлазио, значи пошто има два правца и ту смо чули ја нисам значи преко Негославаца и према Борову, значи 2 правца где може да се креће, значи говорим из, са Овчаре у правцу Борова, значи Вуковар у правцу Борова да је кренуо тога се сећам кроз маглу, значи да је он, да је причао са мном, значи само се тога сећам али ништа да је причао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Могуће, не кажем ја ништа да он то није рекао, пошто је он схватио о чему се ради, ја нисам схватио о чему се ради. ја сам отишао са Овчаре након, реко сам пола сата, могуће је да сам био и сат, могуће сат и по, не знам проток толиког времена стварно не знам. Ја ништа нисам приметио тамо, рекао сам касније, можете прочитати моју изјаву, значи после истражног судије, значи писану моју изјаву где сам детаљно описао како се импровизовало највероватније. Највероватније како се импровизовало, што чак значи, извињавам се, јер нико није кад сам ја после тога значи сазнања шта се десило на Овчари, питао, нико није знао, неко је као видео трактор, неко је видео камион, кад сам питао ко је возио трактор нико није знао, трактор или камион, нико није знао, нико није знао ово, нико ништа није, нико није знао ко командује тамо, што смо на крају закључили где је тај командат. Да ли је неко рекао Мирољуб је наредио нешто, нико није рекао, али ме сви постављају за команданта. Ја сам рекао јуче добро да ме капетан Радић још није поставио за команданта Територијалне одбране, јер то је да није страшно било би смешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу оптужени Ђанковић данас није изнео своју одбрану, али је у својој одбрани коју је у пртходном делу поступка изнео и у поступку истраге и после на главном претресу, такође Вас у неколико момената везао за неке ствари које би по мени биле у некој колизији са Вашим, са Вашом одбраном и Вашим тврдњама, па Вас питам да ли у том Ви знате у чему се ту ради, да ли желите то нешто да коментаришете? Мислим пре свега на оно 1/3 треба затворити, 1/3 пустити, 1/3 разменити.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Као прво, сами сте видели како је кренуло из истраге, како је кренуло њему питање. Њега су највероватније у истрази пристискали са тим да је он заменик команданта Територијалне одбране што се само види из његове изјаве, значи да ће он одговорати ако не терети мене и тако даље и тако даље. Њега су препадали на разно разне начине да он јадан није ни знао да ли њега неко терети или не терети, пошто смо Станко и ја били у притвору што се види из исказа који је он дао, да му је сведок сарадник предложио да се ликвидирамо ја и Станко, што сведок сарадник негира, али одакле је то Ђанију, значи одакле му то да сведок

сарадник њему предлаже ликвидацију мене и Станка. Значи да су њему ко зна шта напричали да смо Станко и ја причали против њега, што се из његовог исказа онда каже види да смо били «алфа» и «омега» ил тако некако не знам више и тако нешто, не та «алфа» и «омега» него да смо пре рата, после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, у том смислу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја и Ћани се уопште нисмо познавали пре рата него смо се упознали за време рата и то 14.09. када се кренуло значи у напад на касарну, не у напад него у ослобођење, у деблокаду касарне. Тада смо се упознали, пре рата се уопште нисмо познавали, то можете и њега да питате, односно не можете он се брани ћутањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говори господине Вујовићу, ако се сећате, он говори и о оном неком комбију који је дошао по њега, а наводно по Вашем налогу у смислу да сте Ви послали тај комби по њега и неке друге да дођу хитно на Овчару ради обезбеђења, па коментаришите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Што се тиче тога то није истина и то је он највероватније помешао из једног разлога, од свих овде оптужених једино смо Ћани и ја били на истом правцу. «Камени» што каже да смо били провели заједно, јесте, ми смо «Камени» и ја смо значи говорим ја и он зато што стално, што је «Камени» споменуо да смо одратовали и тако. Значи ја и остали мештани, вуковарчани и он, његова јединица кретали смо значи из Нове улице, само што је он кренуо десно крило, а ја сам ишао лево крило. Од тог правца једино смо Ћани и ја били заједно, нико овде од оптужених више није био са мном на правцу, нико од оптужених. Значи то је можда помешао са тим што сам ја долазио по њих, ја сам ишао на, код капетана Радића стално на неку информацију да добијем, ишао код њих, скупљао њих, слао по њих да дођу, значи по тих 7, 8, 10 што нас је било. Говорим о томе, значи слао сам по њих, да ли је он помешао онда то с обзиром да је тамо и било обезбеђење зато што је све исплетено, да ли је он тако изјавио онда и због чега је то изјавио, ја не знам. Јер то није истина да сам ја послао, јер сам ја извињавам се само, ја сам дошао опет понављам, ја сам чак дошао и после њега по ономе како је он изјавио да је био тамо кад су аутобуси. Ја нисам био тамо кад су били аутобуси, а није чудо што су људи помешали, ја опет понављам били су и у касарни, било је и не знам сад више ко је шта изјавио где је био, аутобуси су били на све стране, то је маса народа било као што сам ја помешао да сам видео аутобусе у касарни, тако и ко зна на Овчари, ко зна тако ко шта је помешао где је кога видео. Као што је Куштро помешао да је видео тамо Катића, касније је рекао не могу да се сетим, то је људи лудница била у Вуковару после тога. Маса народа се веселила, маса народа је тувала, маса народа је трчала кућама да сређује, маса народа је тражила овога или онога и нико није значи размишљао о том моменту да ће се десити то и то и да мора памтити те и те елементе и те и те детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јављао се за реч опт. Ланчужанин.

Па нисам схватио господине Ланчужанин да ли желите нешто да коментаришете са Вујовићем или може господин Вујовић да се врати назад?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Рекли сте да сам ја, ја кажем да видим трактор, не видим ни ја трактор, ја видим приколицу, а волио би да сам видио тај трактор, волио би да знам како изгледа трактор пошто се овде помиње да је трактор црвени, то је вероватно «белорус» то се зна се какав је, какву кабину има и мени је интересантно знате због чега, управо због изјаве Дукић Николе «Гице» који каже да се возио на

кабини, па и због тог разлога би била добра ова реконструкција да се види како је он то могао да се вози на возилу које нема ни један амортизер, а држи пушку у руци и још плус пртеним путем да не кажем, атаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад бојим се да Вас нисам добро схватио господине Ланчужанин, шта то хоћете Ви да кажете да Ви уопште трактор видели нисте ни утовара људи у тај трактор, ни уласка људи?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, видио сам утовар људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте Ви одвојили?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја видим утовар људи, али не видим трактор, трактор је испред приколице, а приколица је натерана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, кад кажем трактор онда мислим на трактор са приколицом, не мислим на трактор као вучно возило, разумете? И посебно у овом контексту ја мислим да у овом контексту онога чему судимо, мислим да је потпуно јасно господине. Дакле знамо о чему говоримо.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тако је, тако је. Али хоћу да кажем да придружујем се Мирољубу везано за реконструкцију целог догађаја што се тиче Овчаре.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Још би нешто само напоменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Што се тиче приколице и стално се наваљује да ли сам видео, па да сам и видео приколицу какве има везе. Да ли је неко рекао да ли је сведок сарадник било који рекао да сам ја наредио да улазе, и лажни сведоци сарадници нису рекли, а због чега, знате због чега зато што сам ја у то време и зашто је Станку све натоварено, зато што сам ја био у то време рањен, зато што су моја два рањавања помешали, 4.12. и 4.11., 4.11. значи мислили су да сам 4.12. рањен и онда су ко зна шта направили кад су ме у МУП-у питали, у УБПОК-у кад су ме питали да ли сам био тамо и тамо, да ли сам пуцао, реко нисам људи, ја сам био имао прострелну сам рану реко имао. Па да видимо, да видимо, ја се скинем, он ме испитује како се онда то лечи, да ли ово, па му ја објашњавам дрен, па каже да, да, као паметни полицајац закључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, о чему, шта хоћу да кажем, они нису знали да сам ја рањен и у тој стрци, у тој брзини, они нису знали шта ће са мном, шта ће са мном зато се створио и записник где Станко и ја, Станко и ја, Станко и ја, Станко и ја. Док су размишљали шта ће са мном, Станку све натоварили и Станку само што нису ставили нож у уста и ја слободан. Зато нико не говори о томе, зато што смо, све је монтирано комплетно од првог до другог сведока сарадника, на који начин други сведок сарадник. Само ја сам Вам напоменуо да имате обдукционе налазе, да сте добили од Оташевића или не знам који је, како се већ зове, то је 02. март јел тако, мислим да је дошао овај обдукциони налази, после тога долази још један извештај 05.у петом месецу да има табела два где говори о улазним ранама, потиљак, потиљак, потиљак, потиљак, све потиљак. Сведок сарадник број «2» после тога постаје сведок сарадник, даје овде изјаву, шта се дешава, сведок број «1» каже поред мене или други или други од мене је, каже сведок сарадник број «2» у истом моменту када сведок сарадник изјављује да је пуцао, да су стрљали тамо, каже од мене је како други или трећи или први не могу сад да се сетим, од мене каже сведок сарадник број «1», како сте пуцали, каже стајао је овако, гледао је у мене на раздаљини од 2-3 метра у главу су пуцали. Сведок сарадник број «2» долази који је

стајао поред њега, како сте пуцали у заробљенике, каже они су се каже клекли су доле, леђима окренути пуцали смо у потиљак. За 180 степени у истом моменту он заротира заробљено лице које је тамо ликвидирано и положи га на земљу и то пролази. Ја немам речи, а то је само на основу онога извештаја од петог месеца где се види да улазне ране нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би подразумевало да га је неко едуковао?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би подразумевало да га је неко едуковао у том смислу, јел тако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако да, по том испада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чућемо наравно сведоке сараднике па ћемо коментарисати са њима.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим Вас, погледајете Ви извештаје оне од петог месеца па ћете видети да ли су тамо све табела број 2, значи тако се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мало улазимо сад у нешто чему можда није моменат.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Вујовићу.

Господине Вујановићу, господин Златар је тражио да одговорите на ово питање, па да Вас замолим да изађете у овај део суднице.

Чули сте шта Вас пита Вујо Златар?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесам. Нисам га видео ни у току борби ни после ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га први пут видели по Вама у Вуковару?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па негде '92. а сад не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто '92.?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Овај период што је актуелан за суд, тај период га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тад кад сте га видели први пут како је изгледао? Вујовић нам рече да је имао штаку?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не могу стварно да се сетим, не би хтео да грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви желите нешто да коментаришете везано за казивања осталих оптужених? Могли сте наравно, али да ли желите?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: На крају ћу то све у комаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Оптужени Маџарац.

Господине Маџарац чули сте шта Вас пита Вујо Златар? Реците.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Сећам се онако у глобалу тих догађаја тог датума, тих датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, битно је само ово да ли се њега сећате из тог периода тих дана у Вуковару или не?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Па ево сад ћу вам ја рећи у једно две реченице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Кажем не знам да ли ће то вама бити занимљиво. Пошто је било ослобођење Вуковара, значи то је један догађај који сви памте, који је ипак јако карактеристичан, значи од 18, 19, 20, 21. па и најмање 7 дана значи минимум, мислим било је то пуно дуже сигурно, најмање 15 дана, али ево кажем 7 дана обавезно сам ја, мој покојни отац, стриц, пар војника који су били смештени код мог стрица, неке родбине ту, људи из Вуковара који су извучени из подрума, обавезно смо гледали други дневник РТС-а. То је било значи нешто као не знам обавезно да се види шта се дешава, снимке из Борова, пошто нисмо имали контакте

тамо и онда је ту била прича, та Петрова гора то је једна јако мала, релативно мала улица и ту има људи који се јако добро сви знају и ту су углавном ти коментари ко зна кога, ко се са ким шта дешава, значи једино ако се тај Вујо Златар није негде сакривао да га нико није видео, јер је био, сви су знали, да је био рањен и да је тад био у Београду на лечењу и то су сви причали међу нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе би морао бити негде по тим дружењима и тако даље?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Мислим само је то логички, али и кроз причу су сви су говорили да је рањен и да је човек у Београду, значи људи који га знају који иду код њега кући тамо и шта ја знам који се тамо крећу, зато ако нисам са њим директно, али смо, био је добар јако са мојим покојним оцем, са мојим стрицем, са тим људима из комшилука и сви су говорили да је рањен, да је у Београду и нико га тад није видео, ни ја који сам нон стоп тамо био на Петровој гори тих дана, значи ја сам тих 15 дана сигурно, значи мрднуо нисам из те улице. Нон стоп сам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и Вујина кућа у тој улици?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико близу Ваше?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Па негде око 150 метара, то је све, то је толика улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је уствари толика и улица?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па би то значило Ви на једном крају, а он на другом?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да, али кажем то је једна мала улица, они се сви знају, то су иначе сви људи колонисти отприлике из истих места тамо и јако се добро познају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Златар тражили сте и Милана Војновића, јел тако?

Не морате га доводити овамо, него само ту с краја.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Војновићу, прво да видимо јел све у реду са овим специјалистичким прегледом који сте тражили, јуче је Ваш бранилац тражио, ја мислим да је то све у реду да Вам је то заказано за данас?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не знам, докторица је мени рекла само да ми је заказано, није ми рекла за када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је заказано за данас после подне.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се осећате? Боли?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Тешко, попио би, данас сам добио две ињекције, попио сам таблету јутрос у пола 6, од болова нисам спавао целу ноћи и ето шта да Вам кажем друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пита Вас оптужени Златар да ли га знате од раније? Да ли сте га гледали тих дана у Вуковару? Кад сте га први пут видели?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Знате шта ћу вам рећи овако, Вује Златара кућа је била на ћошку, била је једна увучена кућа од мог шурака, жениног братића увучена између мене и њега и моја кућа је била од Вује друга одмах. Ја сам са мог прозора, са прозора од дневног боравка гледао у Вујина улазна врата, Вуја је имао улазна, имали су дводом он и његов брат. Вуја је био до мене брат му је био са оне стране, тако да сам ја пред Нову годину, пазите ја Вам не могу рећи тачно датум да ли је то био 23, 24, 25. али ту негдје је било кад сам видио са прозора Вују толико сам се обрадовао јер сам чуо од његовог брата кад је рањен да је отишао за Београд, разумете и ништа после нисам знао од њега. Кад сам видио Вују толико сам се обрадовао јер смо били

стварно добри, нераздвојиво добри, разумете, скочио сам напоље међутим у међувремену је пришао к њему један Хрват, нек се не увреди ако има Хравата да слушају, један Хрват који је био на нашој страни борио се са њиме заједно, човек је заплакао, са њим се рукова и пољубио се, разумете. И онда сам ја пришао к њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Ето толко вам ја могу рећи, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ја нешто да Вас питам господине Војновићу.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо ово, разумели. Да ли познајете Франу Кожула?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Франу Кожула познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тај дан на Овчари?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не, ја га нисам, нисам видио Франу Кожула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете Јадранку Јањић?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Мила Маћушића?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не, само сам чуо за њега да је возач био, да је био шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га лично не познајете?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не, лично га не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Грејза Сандру?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Можете се вратити господине Војновићу.

Да? Перић?

Господине Перићу чули сте шта Вас пита Вујо Златар?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Добар дан. Јесам. Ја Вујо познам пре рата 15 година. Дружили смо се у задње време тамо 80-тих заједно смо радили у комбинату «Борово», сличне службе, сваки дан смо били заједно. Вујо Златара тада на Овчари нисам видио ни у граду, а пар дана пре него што ћу се ја вратити у Вуковар био сам код њега у болници и могу вам описати. Он је лежао, медицинска сестра му је мазала кремом ноге, он није могао да устане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Код њега у посети на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ВМА?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Да, на посети у ВМА сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар дана пре него што ћете се вратити у Вуковар?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Да, него што ћу се вратити у Вуковар и дошао сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то могло бити по Вама?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Па то можда 15, 16, 14. ја сад не знам тачно јер ја док сам био у Београду обилазио сам многе заробљенике, ове рањенике, па сам онда чуо да је он тамо, да је рањен и онда сам га обишао, значи његов кад сам био тамо код њега, сестра му је мазала ноге и још сам ја ту неку шалу пошто се ми знамо тако да је он због тога и дошао ту да му та сестрица маже ногу и тако, ето то је то. На Овчари није био, у Вуковару до Нове године сигурно није био јер да је долазио мени би се јавио јер ми смо били малтене нераздвојни у неким момачким данима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала можете се вратити.

Направићемо једну паузу до пола 12.

Председник већа у 11,10 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Настављено у 11,45.

Констатује се да ће у даљем току поступка адв. Перковића замењивати бранилац адв. Јеврић уз сагласност оптужених Вујановића и Калабе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

Добро, мало је мрачно у овом делу, али то овде наравно не смета.

Прелази се на

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се саслуша сведок Милан Вељковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите сведока Вељковића.

Добар дан колега Вељковићу.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушаћемо Вас у овом поступку као сведока. Пре тога ја бих молио Ваше личне податке. Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Драгиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгиша, рођен, Ви сте рођени које године?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: 05.12.1951.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1951. године у?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је и настањен у улици?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Милутина Благојевића 45.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању адвокат при Адвокатској комори Београда?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Вашу легитимацију, адвокатску легитимацију?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ, од оца Драгише, рођен 05.12.1951. године у Београду, где је и настањен, у ул. Милутина Благојевића 45, по занимању адвокат при Адвокатској комори Београда, а чији је идентитет утврди се и на основу адвокатске легитимације бр. 3678 издате од стране Адвокатске коморе Србије у Београду 31.12.1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба, не треба господине Вељковићу.

Па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем господине Вељковићу саслушаћемо Вас као сведока у овом предмету. У обавези сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, предвиђене су затворске казне до 5 година. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле на та питања нисте у обавези одговарати. Све Ви ове поуке наравно, као наш колега знате, али ја сам по закону у обавези да Вам их дам. Ја ћу Вас замолити да гласно прочитате текст ове заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Констатује се да у међувремену приступи и бранилац адв. Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу да ли, реците нам прво од када сте, од када се бавите адвокатуром, да ли је ово што сам ја сад?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да то је тачно, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 31.12.'98. тако произилази из ове Ваше легитимације адвокатске?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, можда раније из маја месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те '98. године?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, да из '97., можда што је оверена на '98. али то је од маја месеца од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле од маја месеца '97. године?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Или '98. не знам сад тачно, не знам, маја месеца '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: То да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непрекидно и данас?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате што смо Вас ми данас овде позвали?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам шта претпостављате?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Видео сам, читао сам и у новинама, био сам учествовао, учествовао сам као адвокат по службеној дужности кад ме је био позвао УБПОК у вези овде окривљеног, овде једног од оптужених лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се он зове? Како се зове?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Знам да се презива Перић, али сад сам видео јуче или прекјуче у новинама па сам видео да се зове Јовица, био сам, тотално сам то мислим изгубио из вида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, е испричајте нам кад је то било, у каквим околностима, све оно чега се сећате, наравно?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па ево, то је значи било, ја не знам ког је било тачно то месеца, нисам могао да се сетим, али знам да је то било за време «Сабље», да је тај позив мени уследио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то што сад имате пред собом?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: То је овај, то је позив који сам записао кад су ме позвали из УБПОК-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је позив који сте добили?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, нисам добио него ме звао тај господин зове се пуковник Драган Фурдиловић, Управа за борбу против организованог криминала, соба 101, трећи спрат, соба 303, Б крило, ваљда соба 3296 и ја сам то записао у колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Мислим, ја сам био пред кућом и позвао ме на телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то чувате негде?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, не чувам то, него сам било ми је из 2003. године, било ми је у белешци па сам исцепао из судијског роковника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, да, да, то је из роковника. Добро, разумем, у реду је, у реду. Па добро ископираћемо ако буде требало.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: То је било негде око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало микрофону.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: То је било негде око пола 6, 15 до 6 кад ме је тај господин позвао и рекао ми је каже јел можете Ви да дођете на ту адресу да дођем, каже привели смо једно лице из Новог Сада треба да се саслуша у својству осумњиченог. Тад ми он није рекао по ком основу ја треба да идем у Управу, мислим нисам знао за шта је био човек, шта му је стављено на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Тад сам отишао кући, обукао сам се, преобукао сам се и дошао сам око пола 7 тако како и пише, тамо је писало да дођем у 18,30. Тамо су

ме спровели на тај трећи спрат, то је била једна велика соба кад сам ушао тамо, то је једна велика соба сигурно једно 7, 8 метара дугачка и тада је дошао начелник те управе за ту борбу против организованог криминала, не знам како се зове и тада ме упознао о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Рекао ми је да је то лице приведено пошто је осумњичено да се терети за те догађаје који су се десили на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао које, да ли је уопште рекао које кривично због ког кривичног дела се сумњичи?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, није, није ми ништа рекао у том правцу ми је то рекао. И ту су били присутни још 3, 4 ова млађа инспектора и у међувремену сад не знам да ли је већ био стигао јавни тужилац, једна госпођа плава, не знам како се зове, она је стигла, мислим да је касније стигла. После извесног времена после тог разговора, тог кад су ме упознали о чему се ради, довели су овде оптуженог Перића, довели су га у собу и упознали га. Ми смо се упознали и ми смо тада, они су рекли да ако треба да обавимо тај поверљив разговор, ми смо рекли да. То смо обавили у тој великој соби, они су се склонили тако да нико није слушао наш разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте обавили поверљив разговор са Перићем?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Е сад овај, ако ме пошто се ради ту о поверљивом разговору, ако Ви кажете, ја могу да изнесем о чему смо и причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ми Вас нисмо, ми Вас нисмо овде. Не, не господине Вељковићу ми Вас нисмо овде ни позвали нити ћу Вас ја питати нити ћу дозволити да Вас било ко други пита о томе шта је оптужени Вама рекао. Знате нас занима да ли сте и што сте Ви оптуженом рекли? Разумете, дакле ово, упознали сте се, обавили сте међусобно поверљив разговор. Добро колико је то трајало?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па то је, то није дуго трајало можда 5 минута, можда мало дуже пошто кад сам, сад не мислим, кад сам ја са њим разговарао он је био је човек, он је имао повређену ногу, имао је повређену ногу тога се сећам и што ми је рекао да он не жели да обавести своју кућу, да се он ту налази пошто је он био у убеђењу да ће након те изјаве да га пусте кући, да иде кући, а ето у томе и сад смо разговарали о целој тој ствари, е сад ако хоћете ја могу да кажем шта је он говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, о садржини разговора тог, о томе нећемо. Да ли сте и што Ви, уколико желите наравно да нам кажете реците, да ли сте и што Ви њему саветовали у томе? Ако желите реците.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Саветовао сам му оно што је он мени рекао да се држи те одбране. Мислим нисам њега саветовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Не, него у смислу да ли евентуално, кажем не морате да одговорите на ово.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Хоћу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви њему рекли, не морате кажем одговорити на то шта сте Ви њему рекли, али као желите реците? Па у смислу, мислим оно у смислу да се брани ћутањем или?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, он није уопште имао намеру да се брани ћутањем пошто је он мислим мени кад сам ја чуо о чему се то ради, ја сам видео да се ту ради о врло тешком кривичном делу, међутим он је мени рекао ако ја то могу сад да кажем, значи ако ми дозволите, да је он цело време за време тих ратних дејстава био ван Вуковара и да он са тим догађајем нема никакве везе. То је он мени

рекао и има повређену ногу и чим се заврши овај исказ он ће ићи кући и он је јако имао један, један могу да кажем ајде под знацима навода један пријатељски, један пристран однос са тим поступајућим инспекторима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: И након тога је почело испитивање и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је текло то испитивање?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Он је, њему су постављали ти поступајући инспектори, мислим да их је било троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко водио записник, да прво то видимо? Да ли је неко водио неки записник?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесте било је диктирано тамо ваљда у компјутер је било диктирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки записничар или посебан, кажете троје инспектора?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да стекнемо неку представу како је то изгледало?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, не, на основу његовог казивања унешено је у записник, мислим ја мислим да се то на компјутер куцало. Колико је мени познато, мислим колико се сећам, да ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ишло то његово казивање, не у смислу шта је он казивао, дакле не то, него Вас питам у овом смислу јесу њему постављана, да ли је он несметано казивао, говорио неку причу која има свој почетак, ток и крај или је то било питање, питање, питање, па онда де је неко формулисао целовитост неке изјаве, неког исказа, разумете у том смислу?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, да, он је, њему су постаљана питања и он је врло јасно и прецизно одговарао на та постављена питања и мислим он није никаква та изјава оно што је то изјавио, он није давао под било каквим притиском, он је то добровољно давао такву изјаву. Али ја сам заиста био, био сам крајње изненађен после тог нашег разговора, одакле је сад уследила таква изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јер мислим, они су њега питали за одређене те чињенице и догађаје, не могу сад да се сетим, ја знам да је тај од прилике имао записник једно 3, 4 стране. Ја њега не поседујем, пошто је након тога дошао колега ја сам предао њему тај записник, овај који је преузео ту одбрану његову. И на основу, то је дуго трајало то испитивање, ја мислим сигурно па најмање можда 2 сата, не могу сад да се сетим, а можда и дуже и након тога су се договорили са јавним тужиоцем да се он одмах спроведе код истражног судије у Палату правде. И тамо смо ми, баш је и јавни тужилац, пошто она није имала кола, она је кренула са мном доле код истражног судије у истрази, судија је била Надица Мијатовић и она је била одбила да од њега узме исказ јер се она била консултовала са шефом ваљда истражног одељења, шта ја знам, како је већ било и то је све било негде можда, то је било пола 2 или 2 ноћу, тако кад се све то завршило, 1, пола 2 ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то у УБПОК-у, и одвођење до Палате правде?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ми смо отишли, ја сам са јавним тужиоцем баш отишао доле до Палате правде пошто она није имала кола ја сам је одвезао и онда смо ми отишли код истражног судије тамо чекали, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви одмах добили, да ли сте Ви одмах добили копију записника?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах након саслушања или сте чекали?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, не, одмах сам добио и потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се одштампа не знам ни ја?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Добио сам одах, одмах сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах сте добили?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то читали тада?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли садржина тог записника одговара ономе што је Ваш клијент тада рекао?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, апсолутно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли су радници који су саслушавали Перића пре било каквог саслушања, прво Вас и њега упознали о томе за шта га сумњиче?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па ја кад сам дошао у тој великој соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама су рекли ово?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја кад сам дошао, значи у ту велику собу, тад су мене упознали о чему се ради, додуше не у детаље, али су ми рекли о чему се ради, а сад ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад је он дошао и након што је или пре тога, не знам реците нам Ви, да ли је њему предочено од њихове стране за шта се сумњичи?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је речено?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па за ту Овчару и да је тамо учествовао у том критичном догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је он од стране ове тројице инспектора поучаван о својим законским правима која му припадају као осумњиченом?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па ја мислим да јесте, стварно сад мислим ја бих обратио свакако пажњу на то као адвокат. Ја мислим да јесте, а стварно сад ја, то је пре 4 године било, ја не могу сад да, не могу о томе баш да се децидно изјасним, али мислим да јесте. Мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешта рекосте мислите да бисте Ви као адвокат па нисам схватио шта кажете?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па ја бих обратио свакако пажњу да која обавеза МУП-а да то нису урадили, односно те Управе да упуте њега о његовим правима и шта може, да ли хоће да се брани ћутањем или да ли хоће. Ја сам њему био дао и своју визит карту и тако смо се договорили да ја тог дана присуствујем том његовом саслушању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам, него ово, ово ме занима да ли је поучен о својим законским правима, па Ви изражавате сумњу да ли јесте или није, односно кажете да бисте?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја не могу, ја мислим да јесте, а стварно не могу да стварно да се сад изјасним категорички, мислим да јесте, то је уобичајено, мислим пракса стварно. Не могу се сетити, то је већ 4 године било, а ја тај записник не поседујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то сада немате?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, ја сам предао колеги Јеврићу тај записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте предали колеги Јеврићу?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја немам ништа од тих докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато име Дубравка Дмитривић?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом записнику се наводи да је она државни тужилац који је присуствовао, заменик?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Е па она је, то је плава, ако је то та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па то је значи ова плава тада госпођа, она је била јавни тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Мислим, не знам, не знам јој име, мислим али она је била. Она је била присутна, то је плава једна госпођа. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично потписали тај записник?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оптужени потписао тај записник?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њему нуђено да евентуално пре него што га потпише да га прочита или није или му је само дато да га потпише?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Сад то је било пре 4 године, али нисмо ми никакве ми на суштински део што је уношено у записник није он имао примедбе ни ја, јер све је било верно уношено у записник шта је он изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте већ били изненађени сад током тог његовог саслушања у смислу што би то практично било супротно ономе што је том поверљивом разговору Вама рекао?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Апсолутно супротно од онога што смо ја и он разговарали, том нашем разговору Вама рекао, то је апсолутно од онога што смо ја и он разговарали у том нашем разговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на било који начин реаговали?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја сам покушао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим у том неком смислу?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да њему кажем овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да пази шта говори и шта прича, ја сам то њему говорио, мислим оно што није ушло у записник у нашем овоме што смо, ми смо седели један поред другог. Он је седео са моје леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу шта је ту основни проблем, практично због чега смо ми Вас овде данас позвали. Господин Перич негира да је знао да уопште има браниоца том приликом, он каже било је тамо 5, 6 људи, две жене, било је тамо, али каже нико се мени није представио као мој бранилац и ја уопште нисам ни знао да имам тамо браниоца, знате?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам у обавези да Вам ово предочим и да чујем Ваш коментар.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: То мислим апсолутно није тачно. Ја сам њему чак дао и своју визит карту и ја сам рекао после овог саслушања када сам видео о чему се ради, хоћеш да обавестим твоју супругу, он није хтео да да телефон, каже не треба да се обавести супруга јер чини ми се да је имао мало дете чини ми се да је имао мало дете и радио је у овоме «Матијевићу» и плашио се и да не изгуби посао и онда

је он телефоном у два-три наврата је звао неког рођака, једно мушко лице је звао, он је имао стално на услузи телефон, они су му дали и он је стално том истом рођаку говорио имам ту нешто да завршим и доћи ћу кући мало касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: И ја сам њему дао визит карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут то име и презиме чули након овога? Након овога из «Сабље»?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Први пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па пратио сам по новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то по новинама.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: По новинама, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике, да ли сте имали прилике за ове 4 године практично да икад игде видите његову фотографију?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли бисте могли данас да препознате тог човека?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. `Ајте молим Вас пођите редом ево са једног краја на други?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не знам, знам да је био средње висине, могу да покушам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Кажем не знам, не знам. Мислим тотално сам изгубио целу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али покушајте с краја на крај, приђите ближе, одатле не видите сигурно, значи са леве стране на десно, са десне на лево, како Вам је најзгодније. Добро. Ајте покажите па нека устане, не знам, приђите ближе па покажите, кажете можда господин који има не знам ни ја шта рекосте ја одавде не видим, па нек устане тај, само покажите на кога евентуално? Па ко, ко? Ко је тај можда? Па не видим ја одавде ко има зелену, покажите па.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок на тражење председника већа пришао делу суднице у којој се налазе оптужени, погледао их и исказује како не може да препозна, није сигуран и казује да је можда овај у зеленој јакни, показујући на овде оптуженог Перих Јовицу.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Али нисам сигуран, сада не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Браниоци?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Председниче већа поставите питање овде сведоку, да ли је он добио решење о постављењу за браниоца?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Питајте овде сведока, том приликом да пођемо мало раније, колико се сведок пре тога уопште бавио кривицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање претпостављам?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање колеге Јеврића?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Пре тога колико сте се бавили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој адвокатској пакси од маја '98. године, да ли сте се и колико сте се уопште бавили кривичним процедурама, кривичним поступцима, одбраном окривљених и тако даље, и тако даље, дакле кривицом?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Бавио сам се у великој мери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Мислите од 100 % посла колико сам се бавио адвокатуром да дам процентуално, овај колико сам се бавио кривицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, ето колико сте?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: До тада, до тада говоримо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада колико сте се уопште бавили кривицом, то Вас пита или сте се оно специјализовали за парничне поступке, не знам ни је како већ?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Бавио сам се и кривицом, бавио сам се и парничним поступцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас пита колега, колико сте се бавили кривицом?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: До тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Имао сам предмете, имао сам предмете. Имао сам доста предмета, како, не знам како да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, значи, да ли то значи од почетка Ваше адвокатске каријере да се бавите и кривицом и парницом?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесам, јесам, ако могу овде могу и да кажем са којим сам адвокатом радио кривицу, ако је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Са којим сам колегом радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте само, нисте се само искључиво бавили кривицом, него и парницом и другим областима?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, јесте, јесте. Бавио сам се углавном тим трговинским споровима, бавио сам се и кривицом са једним колегом сам то радио, кривицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Бавио сам се и сад имам предмета, мислим то може лако да се провери и у Окружном суду и по општинским судовима.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Морамо судија питати једно питање врло битно. Да ли је у том моменту када је саслушаван окр. Перић, која правила поступка из кривичног поступка су се примењивала у конкретном случају за ту врсту дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте? Разумели сте питање?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете одговорити. Ми смо разумели. Ми смо разумели.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није ми јасно питање, како, не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, тада у време «Сабље» дакле, када је саслушаван оптужени Перић, која правила поступка су се примењивала то Вас?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Из кривичног поступка су се примењивала за ту врсту дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете одговорите, ако.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу да одговорим, не знам у ком правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Судија да ли је сведоку познато кад је донет Закон о организацији надлежности државних органа у сузбијању ратних злочина? Не, само молим Вас немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Да ли знате то?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па, знам да је донет, не знам кад је донет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је у то, да ли је донет, да ли зна да определи временски везано за ту кад је донет закон, временски за тај период?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, зна да је донет, кад је донет не зна. Ајмо да преформулишемо.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Добро, нећемо, ајмо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је по Вашем сећању, по Вашем сећању као колеге адвоката који се бави и кривичним процедурама, да ли је у то време био на снази овај закон?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Пре тога или после тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада тога дана када је саслушаван да ли је био на снази тај закон или не? По Вашем сећању?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу сад да се сетим стварно.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не може да сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Тог дана везано за то дело, да ли је, да ли су њему, прва ствар да ли су њему инспектори, тај инспектор који га је упознао о томе, да ли му је предочио било какав доказ, кривичну пријаву или било шта друго са чиме или га је само информисао усмено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на њега као браниоца?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Пошто је рекао прво је њега информисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Прво су браниоца информисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е дакле да ли се питање односи на?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На сведока?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Сада прво на сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели сте шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Само сам информисан, ништа ми није предочено било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ништа друго?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је осумњиченом Перићу, пошто је тада био осумњиченом Перићу, пошто је тада био осумњичени, предочено било шта, кривична пријава, неки доказ или је опет он само овако усмено информисан о том што?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Исто, он је у мом присуству исто, на исти начин информисан као и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознат за шта се сумњичи?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да упознат о чему се ради и почело је саслушање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Значи никакав му није предочен некакав папир?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже сведок. Добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је оптуженом Перићу, односно тада осумњиченом Перићу речено да он за време ратног стања нема право, односно за време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ванредног стања.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ванредног стања, нема право на изабраног браниоца тада, да ли му је речено, да ли му је тај?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, није му ништа речено.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је оптужени Перић питан ако је наравно упознат са Вама, да ли хоће Вас за браниоца или неће?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Он је.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Али изричито, не, изричито да ли су питали? Хоћете ли Ви овог браниоца или неће овог браниоца?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Он је са мном, у том разговору са мном он је прихватио да ја присуствујем његовом том саслушању у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У својству браниоца?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесте, прихватио је то и ја сам њему дао и визит карту, ето може господин да се пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да то сте рекли.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Прихватио је.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је њега, ја понављам питање, да ли је њега инспектор питао да ли Ви хоћете браниоца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то Вас пита бранилац?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: То Вас ја питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је инспектор или неко од људи који су га саслушавали то питао? Да ли хоћете овог човека за браниоца или не?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па не могу тога да се сетим, заиста мислим стварно не могу тога да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Али никакав није био проблем у вези тог поступања кад сам ја тамо био, не могу да се сетим.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли може да се сведок овде сети које све поуке су дате осумњиченом Перићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је рекао да не може.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А није сигуран, ок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао да није сигуран.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу ја сад да се свих детаља сетим.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли оптужени је прочитао записник, каже да је прочитао записник, да ли су све те поуке унете у записник или не? Све те поуке унете у записник?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја стварно не могу да се сетим, ја немам записник, тамо у записнику стоји, не могу тога да се сетим, ја ни један документ немам у вези тог предмета, ја заиста не могу да се сетим шта је билпо пре 4 године, ево ни човека, случајно сам га препознао. Не би га, изгубио сам из вида, то је било пре 4 године, то нимало није било пријатно, мислим и кад су ме звали нисам ни знао за шта ме зову, мислим оно време, не знам ни зашта ме зове ја питам овога кажем где сте мене нашли да мене зовете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро разумео сам.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јер ја никад не идем, ја нисам адвокат по службеној дужности, ја уопште то не радим, мислим може да се провери, ја то не

радим никад. Него шта ћу кад су ме позвали, нисам знао шта да радим и прихватио сам да дођем, значи ја нисам адвокат по службеној дужности, ја једино кад ме суд постави или на молбу судије, то иначе ја никад не идем у полицију да будем кад ме полиција позове да ја будем тамо адвокат по службеној дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја то заиста не радим, нити сам никад ишта наплатио ни од овог предмета ни од било ког другог, све што сам радио.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Управо то хоћу да да питам, да ли сте Ви испоставили какву фактуру за овај предмет, наплатили нешто?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, не. Ни тај ни било који што сам радио те службене одбране.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Реците Ви мени само, Ви сте рекли да је тамо било неко троје инспектора, јесу ли они наизменично њега испитивали, осумњиченог Перића? Та тројица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сва тројица или је само један од њих или само двојица или сва тројица?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Тројица и та један што је седео, тај један млађи, он је мало био, није био проћелав мало је био те ретке косе он је највише њега испитивао и био је један високи, али ја стварно не знам њихова имена и још је један био, а углавном га је тај што је седео, а ови су углавном двојица се шетали и тако је овај убацивали по питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А реците Ви мени ко је водио записник?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Тај инспектор што је седео он је диктирао тамо шта се уноси у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што је водио?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Инспектор тај што је седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је диктирао?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Што је углавном испитивао, он је и диктирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је и диктирао, али ко је водио, у смислу ако Вас добро схватам браниоче у смислу техничког уношења тог диктираног?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па ја мислим да је за компјутером да је била нека особа тамо, само не могу да се сетим, ја мислим да је то на компјутер куцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушког или женског пола?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу стварно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро па.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли сте се, на који начин сте се Ви представили ако сте се представили осумњиченом Перићу?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Како да се представим, представио сам се као адвокат Милан Вељковић.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само сте му то рекли?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Јели он тражио, јел било некаквих представљања другог, да ли он зна да сте ви адвокат, «Сабља», у «Сабљи» може свашта да буде?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Дао сам му, дао сам му визит карту и ја не знам како сам друкчије могао.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: То сте му визит карту дали касније?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Молим?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Говоримо у том моменту када сте се представили, кажете визит карту сте му касније дали, а кажете тада кад сте се представили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чекајте сада да рашчистимо браниоче, Ви рекосте да сте му се представили адв. Милан Вељковић?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад сте му дали визит карту, да ли сте тада?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Одмах кад смо почели тај поверљив разговор, одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле одмах тада, јер добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Одмах сам му дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте нешто помињали, јер сте нешто помњали оно везано телефонски разговор, кога обавестити.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ево питајте овде оптуженог Перића да ли је био наш коректан разговор или сам ја нешто радио што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да га уопште није било господине Вељковићу, ја сам Вам то рекао, он човек каже да тог никаквог разговора са Вама није било, ни да сте му се представили ни да је неко други му представио да је ту бранилац његов, ништа, ништа, тамо је било неких људи, један је био човек који је ћутао ништа није говорио, разумете? Он једноставно не зна, тако тврди овде у судници, не зна да има браниоца, а не да је са њим разговарао, разумете?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Разумем.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Овако само, Ви кажете да је пре тога Вас информисао, значи нема никаквих доказа, никакве кривичне пријаве, информација, реците Ви мени, наравно не садржину, али тематски, о чему сте Ви са Перићем разговарали тематски? О предмету или о некаквим другим стварима, ако сте разговарали?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Разговарали смо о том предмету, кад сам ја био упознат о чему се ради и он је мени рекао да он с тим нема никакве везе да је провео. Да је био да, да ли у Београду или у Србији за време ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, рекли сте. Добро. Тако смо Вас и схватили.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: И да се ваљда кад је дошло до ослобођења Вуковара или већ не знам кад он се ту случајно појавио и да није учествовао у том догађају уопште да нема појма са тим догађам, ето то ми је рекао и онда ми је рекао да ради у тој «Матијевић» тамо, не знам као возач, мислим не знам, у «Матијевић» да ради, да не изгуби посао да се не јавља, да му се жена не узбуди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте понављати, нема потребе.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: И шта ја знам, има мало дете и знам да га је стално болела нога, стално болела га је нога. Имао је повређену ногу, да ли не знам сад да ли десну или леву тога не могу да се сетим. Чини ми се чак да није имао ни ципелу на тој ноzi, чини ми се али нисам сигуран. Стално је имао, имао је болове у ноzi.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли када је уведен опт. Перић, односно осумњичени тада Перић, у ту просторију, јесу ли њему представљени ко су остали људи у тој просторији, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја нисам чуо питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули питање, пита Вас бранилац да ли су Перићу пре почетка саслушања?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Када је уведен у ту просторију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сад кад је уведен ајде, али пре почетка саслушања, да ли су му представљени и остали људи који су у тој просторији, ко је ко?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора, али ако се сећате наравно, било именом, презименом, било функцијом коју обављају, али првенствено функцијом коју обављају?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па сад он је вероватно пре тога обавио разговор са ова три инспектора, можда и са овим начелником, ту је још била и јавни тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви рекосте да је Перић уведен накнадно у ту просторију?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесте, накнадно, накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Вас, а да је накнадно дошла и ова плава женска особа?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, то је јавни тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавни тужилац?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево то Вас питамо, да ли су ти људи њему представљени?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па сигурно да је јавни тужилац био представљен. Да сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Сигурно, да. А за ове инспекторе стварно не знам, али јавни тужилац је био представљен сигурно. И она је седела тамо од нас, тамо на крају собе у неком левом углу тамо на некој фотељи чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ово питање, сигурно му је, мислим никад.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу свега да се сетим.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да се вратимо још нешто, да ли је давање изјаве за ово дело у време кад је давана изјава добровољно или обавезно? Да ли је давање изјаве за дело у време када је давана изјава добровољно или обавезно?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Или?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Обавезно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео браниоче?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли је добровољно или обавезно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Давање изјаве у време када је сачињавана ова изјава, врло битно за Перића, сад ћу да Вам објасним, мислим, да ли зна да ли је добровољна или обавезна ја ћу да Вам објасним, јер сад ако објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао да је без присиле, без ишта?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не у том смислу, да ли је само давање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у смислу важности прописа?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу прописа?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то време у складу са прописима било да је Перић обавезан дати изјаву или?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Или добровољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или та обавеза по прописима није постојала, ево то Вас пита бранилац?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, везано за прописе?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не разумем ја стварно није ми уопште, ја знам да је он давао добровољно изјаву, не разумем уопште питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли је у складу са прописима био у обавези дати изјаву или није, то Вас пита бранилац ево и ја?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се могао бранити ћутањем?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не то.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Он није хтео да се брани ћутањем, он је хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли је могао, по Вама да ли је могао?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не може нико да га натера ако неће да даје, што да не може да се брани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па ко може да га натера ако неће да да изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, то нисам питао судија, питам га да ли је тада у периоду са становишта прописа, изјава кад вас доведу, таква изјава обавезна или добровољна, то је питање, дужан да да изјаву или није дужан да да, а не са позиције овде, па ћу ја да Вам објасним зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте објасните?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Па добро, али сад већ онда излазим из тог контекста, пошто се, ево само, да ли зна да ли се примењују општи или посебни прописи за ово дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је, везано за прописе не зна?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не зна, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна човек, па добро? Сад после 4 године нисам сигуран ни ко све зна од нас нико.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Он се не сећа уносећи упозорења, мисли да треба али добро то сад он не зна. Да ли се он сећа једног упозорења које је врло битно, које је главно упозорење које се мора сваком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет трећи пут иста питања?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, сад ја хоћу да питам, са становишта прописа пошто овде се ради, ми смо ипак професионалци и морамо знати шта је, са становишта прописа која су главна упозорења која се морају дати окривљеном у том моменту од стране МУП-а, кад га саслушава тај ко га саслушава, која су главна упозорења која морају бити, с обзиром ако се бавимо кривичним правимо морамо знати која упозорења морамо дати тачно да би тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прихватamo. Значи сад невезано?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Записник који се сачињава у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Невезано?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте. Са становишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Перић, невезано за конкретан случај него уопштено?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се противим питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одобрио сам, не, не одобрио сам, слажем се?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја проверавам знање да ли је, из разлога других, сад причамо то, да ли је то тако или, који главни пропис упозорења мора бити дат?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Како, да може да да исказ у присуству браниоца изабраног или по службеној дужности, да може да се брани ћутањем, да све што буде изјавио може да се употреби у доказном поступку да та изјава која буде, да

служи доказном поступку за, као доказни материјал у току поступка, не знам о чему се ради, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да то није урађено господине Вељковићу, да ли бисте Ви као бранилац реаговали?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, прво да ли он зна да су сва та упозорења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не зна, он каже не зна, не сећа се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вељковићу, да то није урађено, да тако што није урађено да ли бисте Ви реаговали?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Сигурно да бих реаговао, мислим кад идем колико пута кад идем дају упозорења, хоћеш ово хоћеш оно, тамо члан који беше 9 или 13 не знам ни ја више, не могу да се сетим 14, не могу да се сетим 14 има тамо.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не знам да ли сам га питао ово, за време Сабље да ли му је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније браниоче?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли му је речено пошто се ради о Сабљи да нема право на изабраног браниоца, то сам питао, јесам питао сам, добро за сада, па можда кад се колеге, дозволићете ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питања?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио колегу Вељковића да се изјасни где је радио пре него што је отишао у адвокатуру?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Где сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на ово питање уколико не желите?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Хоћу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па шта није никаква тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, па што да не одговорим, нема никакве тајне, радио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу, слажем се а ја кажем пошто нама то није превише важно, није нам превише битно ја кажем, не морате одговорити на ово питање, у реду?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, одговорићу, хоћу да одговорим. Радио сам од дипломирања па до 1993. године, радио сам у служби друштвеног књиговодства централа у Београду као специјални саветник, то ми је било задње звање. Наког тога сам радио десет месеци у финансијској полицији на решавању другостепених предмета и након тога сам отишао у адвокатуру.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У финансијској полицији сте радили?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, десет месеци и дао сам отказ и отишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: У другостепено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, чули смо.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сведок је рекао да му је ово први пут било да је био позван од стране полиције, односно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јесте, тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја сам рекао да сам први пут позван од стране УБПОК-а први и задњи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, УБПОК.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: А пре тога сам био позван по службеној дужности можда три, четири пута у 29. новембар и једном у ОУП Земун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Колико је тачно сати било да ли се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Кад су ме позвали?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Било је пола шест, петнаест до шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Перковићу немојте да понављамо, оно што је одговорио немојте да понављамо, нема потребе.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Петнаест до шест и дошао сам у пола седам.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Хвала.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: То тачно знам, јел имам тамо записано.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је питао окривљеног Перића шта му је с ногом, зашто га боли и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ко да ли је питао?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ви кажете да Вам је он рекао да га боли нога, да му је повређена нога.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесте, он се и мени жалио да га боли нога, да је повредио ногу.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па добро, је л питате сад шта ти је с ногом, јел требаш лекарску помоћ, било шта?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Он је сматрао, њега је болела нога и не непрекидно га је мислим, с времена на време, чак је био и јаукнуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: С времена на време а пошто је он сматрао да ће да иде кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли му нудили лекара, јесте ли помоћ да му се ангажује лекар евентуално?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није он тражио помоћ тад у том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље браниоче.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Станите председниче већа, Ви сад мало форсирате, ја га питам како је јаукао, да ли је јаукао када је с Вама разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је јаукао гласно или тихо?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли су то били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам ово питање молим Вас, одбијам питање.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је више пута понављао и да ли је, како је јаукао, да ли је рекао боли ме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање, одбијам питање.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли сте га питали, колико је он дуго лишен слободе?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја сад колико се сећам он само да је био у притворен у Новом Саду и да је доведен у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго, то Вас пита бранилац у том смислу да ли имате?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали са њим у том смислу па сад не можете да се сетите, али да ли сте разговарали у том смислу кад је лишен слободе?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па вероватно, не могу сад стварно то да, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је непосредно пре него што сте дошли ту или јутрос или синоћ, ноћас, разумете у том пре три дана, десет дана?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја знам разумем Ваше питање али не могу да се сетим заиста, не могу да се сетим то је четири године.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли Ви питате тог инспектора из УБПОК-а, зашто је надлежност, кажете зашто су га пребацили из Новог Сада у Београд, зашто га ту саслушавају, где је дело направљено или било шта тако?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: О томе нисам разговарао са њим. Ја сам само имао обавештење да је из Новог Сада и где се десио догађај.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Кажете да Вам је тај инспектор рекао да је ту у питању Овчара, ратни злочин и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао ратни злочин.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није рекао, не, само је рекао Овчара, каже тај догађај што се десио на Овчари да је он учествовао тамо, да је био један од учесника ето то ми је рекао.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли сте њега питали или да ли је он током или непосредно пред саслушање рекао Перићу из чега произилази основана сумње, докази да му је рекао основи сумње за ове наводе произилазе из тог или тог доказа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио. Речено је и Перићу исто што и њему, сведок је одговорио, усмено. Немојте понављати, господине Вељковићу Ви сте, нећете одговорити ни на једно питање док Вам ја то не дозволим, прво сачекајте да ли ћу дозволити питање браниоца. Немојте колега Перковићу да се понављамо, нема потребе заиста.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не ово није питан, питано је шта је, ја питам да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме убеђивати, па сведок је одговорио сви смо овде чули да је сведок одговорио

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не поучен о правима, него да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и колега Јеврић клима главом.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председниче већа, ја тачно говорим али видим да ме сечете у сваком питању, чим сам устао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сечем, него понављате се браниоче.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па немојте, не понављам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављате се, о томе се ради.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, никога до сада, можете прочитати записник на крају, можемо сада да нико га није питао до сада да ли, не о правима, него да ли је Перићу предочен доказ пре саслушања, то га нико није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је и рекао је.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро, шта је, како завршава тај ваш разговор, сусрет са Перићем после саслушања?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ништа, ми потписујемо тај записник и он је мени, сад јавни тужилац каже идите Ви сад доле код дежурног истражног судије ми ћемо да доведемо Перића.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро и шта се даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само бранилац Вас пита везано за Ваш разговор на крају саслушања са Перићем?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, не, ја питам цели ток догађаја, сад он је то већ испричао, ја сад имам подпитање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који цели ток догађаја?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који цели ток догађаја?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па он каже, ја га сад питам шта се дешава после, да ли он види Перића, где одлази Перић и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја после те собе где завршавамо тај записник ја Перића више никада нисам видео.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Никад га нисте видели?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не. Зато што кад смо отишли код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, господине Вељковићу рекли сте то, него колега Перковић очигледно није довољно сконцентрисано пратио тај део Вашег казивања.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Пратио је Перковић дословно. Да ли сте тражили било какво решење, да ли Ви сад њих питате, те инспекторе кажете ово је клијент, кажете Ви сте причали с њим, знате да ради код Матијевића, то сте рекли а сад Вашег клијента одводе, Ви каже идете код истражног судије, били сте код истражног судије, то ћу Вас посебно питати шта се тамо дешава, сад, шта се сад дешава, јел Ви питате тог инспектора или кога Ви питате, тог тужиоца ког кажете да, јесте му одредили притвор, има ли решење неко о притвору, било шта Ви њега питате, као бранилац тог човека за кога кажете да га боли нога, да ли је отишао на лекарски преглед, било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се том питању, тужилац не одређује притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дозвољавам, дозвољавам.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозвољавам.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ништа, њему није био одређен притвор са тим саслушањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није њему ништа било одређено, они су нас послали код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него, бранилац Вас пита да ли сте се Ви интересовали код тих људи који су га саслушавали шта је сад, какав је статус његов, је ли одређен притвор за задржавање, није и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није, ништа ја нисам ни добио нити су они мени било шта рекли.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро, ја Вас питам, да ли сте Ви питали, јел он задржан, јел му одређен притвор, донето некакво решење шта, да га питате, јеси ти слободан човек или ниси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Они су све рекли, да ће све то да се реши код истражног судије.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: И добро, сад, шта се решило код истражног судије?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није се решило ништа, ми смо отишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то, то сте рекли господине, одбија да прими и тако даље, добро?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па рекао је, да ли је он лично разговарао са истражним судијом?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Шта је рекла истражни судија?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па да нема основа да га она саслушава и да неће да га саслушава.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Зашто, извињавам се?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па не знам она се консултовала са шефом истражног одељења.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел он био присутан ту?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није он, њега више нису доводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, њега више не види.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, не, ја Вам кажем, ја га после нисам, била су ова тројица инспектора из УБПОК-а и то, ја још та двојица, тројица колико их је било, она је рекла, каже нису хтели да га саслушавају каже ми немамо основа да га саслушавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: И тако се завршила цела прича.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А јел су образложили из којих разлога немају основа?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја нисам имао то сазнање.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли су они Вас разрешили тада бранилачке дужности? Онај ко га је и поставио колега, Ви то знате ко га је поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте на овај начин да комуницирамо, молим вас.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Онај ко му је дао решење?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Нико ми није ни дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни добио решење никакво.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Значи нисам имао решење.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: На основу чега сте Ви бранили по службеној дужности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас пита бранилац да ли сте добили неко решење којим се разрешавате бранилачке дужности?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Нисам био добио нити сам добијао никакво решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, у реду.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па јел Ви зовете касније тог инспектора да питате шта је са Вашим клијентом где је завршио?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја сам се интересовао и код истражног судије они нису имали никакве информације, интересовао сам се и код тог инспектора и онда ми никакве информације нису дали, у међувремену је дошао колега Јеврић и он је преузео случај.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Никакве Вам информације, ни да ли су га задржали, дал му је одређен притвор?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, нисам могао да добијем никакве информације.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли сте накнадно тражили то решење по којем се постављате као бранилац по службеној дужности?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У формално правном смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није тражио ни трошкове, рекао је човек.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, ја не говорим о трошковима, председниче већа, ја говорим о решењу које је конститутивни управни акт службеног органа по коме неко преузима бранилачку функцију, он мора да добије или непосредно пре тога или после, то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све то знамо, све је јасно и ништа не добијамо више тиме, њега више није ни интересовало, није ни трошкове тражио.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па он није ни бранилац онда, председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Решење му је основ да тражи трошкове. Добро.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У том моменту није бранилац, зато га ја и питам, да ли је пре тога добијао решења по службеној дужности када је бранио код суда или овамо у полицији?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Нормално да сам добијао, од суда сам добијао а у СУП-у кад сам ишао једно два, три, четири пута никад нисам добијао, то СУП не издаје колико је мени познато.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не издаје?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Мени није издавао само овамо констатују у записник. Мени није издавао сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли се, господине Вељковићу, да ли је Вама од Фурдуловића речено у том телефонском разговору да Вас се поставља за браниоца по службеној дужности неке или не?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Или касније кад је дошао?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није ми, како Ви постављате питање, тако ми није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је речено?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Он је само, ја као што сам на почетку рекао, окренуо је телефон и рекао је то, јавио сам се на телефон, каже јел можете да дођете имамо, довели смо једно лице из Новог Сада, треба да се саслуша, нашли смо Вас у именику Адвокатске коморе и да ли можете доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то, шта то значи за Вас?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па то је значило за мене да вероватно, не вероватно него да треба да будем њему адвокат по службеној дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви те дужности прихватили?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па прихватио сам се чим сам био разговарао са човеком и све смо се договорили, ево можете, да се суочим с њим па да каже ако није тако било све што сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Тај разговор који Ви обављате у тој канцеларији када долазите, колико је трајао па онда доводе потом Перића, колико је тај?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Мој разговор прво кад сам упознао с тим?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Тај кад ме је дочекао начелник?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па шта знам неколико минута, није дуго трајао, јер они нису износили мени неке ближе податке и чињенице о чему се ту ради, само су рекли доведен је Перић он је осумљичен за учествовање тог догађаја на Овчари и то је то и тако је све то било, у том правцу тај разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, у реду.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сада у том моменту ко је све у соби?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: У соби?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да, у тој просторији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја предлажем да ми, да се ми удаљимо а да колега Перковић поново саслуша сведока.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја сам предлагао да се раније саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Перковићу шта хоћу, упорно покушавам да Вам кажем, па ево и прелазим преко неких питања управо да ни Ви ни Станко Вујановић, ни госпођа Калаба не би стекли утисак како ја вама нешто сечем и нешто ја имам против Вас и њих, понављате се колега Перковићу, немојте се понављати, свако питање које доприноси разјашњењу стања ствари а није сведоку упућено ћу дозволити, али немојте понављати.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па ја питам ко је све био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је ко је био, и рекао је да је накнадно дошао заменик државног тужиоца и да су довели накнадно Перића, па рекао је.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро да ли је Перић сам ушао у собу?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није, како је могао сам да уђе, довели су га, довео га је неки инспектор, не могу ја сад до детаља да се сећам шта је.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли тај инспектор остаје и даље приликом саслушања?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па вероватно остаје, стварно ја не могу да се сећам шта је било пре четири године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је Перић на тим ципелама, патикама на својој обући, шта је све имао, да ли је имао пертле или да ли су биле везане то кад Вам је показивао да га боли нога и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја не могу то да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се сећате, наравно?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу тога да се сетим, чини ми се да му је била та једна нога изувена, чини ми се, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли сте Ви током тог саслушања или пре тог саслушања рекли тим инспекторима колико их је било тамо или том тужиоцу, тражили да се позове лекар да се утврди шта је са тим повредама, одакле те повреде, то је цивилизовано, ако мислите да не би требало да питам, видим да члан већа пита, ја то увек питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, разумем браниоче, или да формулишемо питање овако, да ли Вам се Перић жалио у смислу болова и тако даље те да због тога има проблема да да исказ или било што слично?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, нисам ја то питао.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: У том правцу није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам мислио тако.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: У том правцу није али је говорио да га боли нога, једноставно ту је основна ствар била, каже ја дајем исказ идем кући и ја ћу тамо да средим ногу, због тога није. Он није осећао или потребу или било шта друго, вероватно да се тражи помоћ лекара, јер он је говорио да га боли нога али то било је упечатљиво да га боли нога али није то, ништа није ометало његов.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли кад сад то кажете, можете ли одговорити на то, да ли он каже зашто ће сад ићи кући а приведен ту и тако даље, кад га Ви питате?
СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја само могу да претпоставим зашто је мислио да ће да иде кући.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Зашто?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па што му је, вероватно су обећали инспектори тог УБПОК-а.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Хвала.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Откуд ја, ја не знам, није он то мени рекао али претпостављам ја сам на основу тог следећег давања исказа ја сам то онда претпоставио али ја стварно он то мени није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље молим.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Он мени то није рекао.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Сад постоји бојазан за понављање али ваљда нећемо, да ли колега има своју канцеларију у том периоду, дакле канцеларију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као пословни простор?

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Као пословни простор?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Имам улица Хајдук Вељков венац број 14.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Мене само интересује.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Спрат један, стан од 40 квадрата.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Које податке сте дали за именик адвоката?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Те податке Хајдук Вељков венац 14.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Који телефон?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: 682-579 а после је двојка убачена, можда прошле године.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Сад ми реците те податке сте дали у именик адвоката, за именик адвоката, кажите ми како је онда на тај број могао да Вас нађе тај ко Вас је звао када сте излазили из кола?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колима?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не није он, како, Ви не слушате ја Вам кажем ја сам био, ја сам кренуо кући и пред кућом је био окренут мој мобилни телефон 234-064 он је мене пред кућом мојом нашао где ја станујем.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Тако је на мобилном.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, на мобилном.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Одкуд му мобилни телефон ако сте пријавили само овај?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Одкуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је пријављено, то Вас пита бранилац?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па вероватно је и мобилни пријављен уз тај именик адвоката, мене често зову на мобилни и кад су ме звали по тој службеној дужности или су, вероватно постоји тај број.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Па ја сам питао прво дал?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не знам, ја стварно не знам, одкуд знам одакле му мој, вероватно је пријављен тај број, ја имам тај број још од '94.године.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Добро, ништа ја не улазим у то, сам овај долазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само извињавам се колега Вујин кад смо већ ту, овде на овом што смо ми сад ископирали па ћемо приложити судском спису, стоји неки мобилни број?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па то је мобилни број од тог инспектора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је од тог Фурдуловића?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Фурдуловића, то је он мени оставио, то је његов број, то је он записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду извињавам се, колега Вујин наставите.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Долазак у УБПОК, просторије УБПОК-а, да ли је одмах дошао ја га нисам схватио извините у ту велику просторију, где је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: У тој великој просторији и њему објашњавли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Поверљив разговор где врши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорио је председниче на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је колега Вујин, рекао је и то.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У страну, они су се одвојили тако да их нису могли чути.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Тако смо схватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: То је у реду онда. Да ли је на записнику констатовано право на поверљив разговор и да је обављен поверљив разговор?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја се не сећам, ја се стварно тог записника не сећам.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Не, не сећате се записника, а да ли се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и ово записнички констатовано?

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Да томе речено имате право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је обављен поверљив разговор?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не знам, стварно не знам, не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Да, ја морам ја се извињавам али морам да питам, речено је ту већ два, три пута, исто што и мени је речено и тако даље, мене интересује како започиње само саслушање окривљеног, да ли се сећа, односно осумљиченог, пардон, како започиње, дакле он сад седи, дошла је и тужитељица, како сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо, постављена су му питања?

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Питања су му постављена или је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питао да ли је то несметано казивање прича, прича, прича.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Не, не, сам почетак, да ли је речено сада ви сте осумљичени и тако даље? Не само поука него?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је било пре тога.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Него знате и опис радње и шта сад он човек треба, он је рекао исто што и мени а мени је речено догађај на Овчари, да ли то можемо да схватимо онда да је речено догађај на Овчари, без икаквих радњи које би он, сам осумљичени извршио, то ме интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем, је ли Ви разумете питање браниоца?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ако можете да ми, Ви да га?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је речено, Ви сте нам бар тако рекли, Вама је речено догађај на Овчари да је учествовао у догађају на Овчари, па Вас бранилац пита а и ја, да ли је Перићу када му је предочено и њему на исти начин као и Вама, усмено дакле без презентирања писмена или пак кривичне пријаве или каквих других доказа уз

њу, да ли је њему речено да се он конкретно терети да је тамо на Овчари урадио то, то, то и то?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: То није речено конкретно, уопштено је речено и онда је почело испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: У поверљивом разговору осумљичени га је обавестио да није био у том периоду у Вуковару, да ли је испитиван за период кад он није био у Вуковару или је то сад неки други период, осумљиченог, да ли је Вама осумљичени рекао који је то период када он није био у Вуковару?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Он је мени рекао да за време свих тих ратних дејстава да је он живео ван Вуковара, да је живео ваљда у Београду или не знам у Србији.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: За време ратних дејстава, али за време кад се догађа ова Овчара?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, онда је, он је мени рекао кад се то дешавало, тако сам могао да повежем али да је он у том тренутку био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али није учествовао?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није учествовао, не није учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, тако, добро, сад је јасно.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Али да се он ту, не знам зашто је дошао, не могу да.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: И сада да ли сте Ви након и током испитивања и уопште имали било какво питање за осумљиченог обзиром да сте мало изненађени сада начином изношења одбране?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Нисам ништа га питао, био сам тотално, мислим са тим целим исказом, био сам тотално, био сам запрепашћен.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: А да ли сте уопште понуђени и питани да ли имате питања?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да, вероватно да, али не, не ја нисам имамо никаквих питања, ја нисам никаква имао питања по том његовом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бранилац Вас пита ово.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Ја Вас питам.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да л сам од стране инспектора био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да ли Вам је од стране инспектора нуђено да ли Ви желите што да питате свог клијента, разумете?

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Да ли је то унето у записник да сте, да ли има питања а бранилац каже немам питања, јел унето то у записник?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Нисам, можете, то је било пре четири године, ја тог записника се уопште не могу да сећам.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Ја Вас не питам сад за записник?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу ја да се сетим.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Не, ја Вас питам да ли сте присутни, ми, извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Ми овде треба да видимо дал сте Ви присутни или нисте тада и нас интересује да ли Вас је неко питао и ако јесте да ли је то диктирао, ако се не сећате да је тако нешто диктирано онда реците не сећам се да је диктирано, ја Вас питам диктирано или не?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Дакле јел диктирано или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Не може.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Хвала, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегеница Винка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Господине Вељковићу само једно питање, да ли сте Ви све време били у просторији док је трајало испитивање овде оптуженог Перића, да ли сте у неком моменту изашли, да ли сте неку паузу направили, да ли сте морали да изађете па се враћали, то ме само интересује?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Нисте, све време сте били?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Цело време смо сви били присутни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Хвала.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: И јавни тужилац и ја и Перић, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље молим.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Сведок је рекао да је имао искуства у кривичним предметима и остало је на томе, ја бих само молио да конкретизује која су најтежа кривична дела у којима је био бранилац пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговорите на ово питање ако не желите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче ја се противим, он је рекао да је био и на Општинском и на Окружном суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па могу да се противим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сам ја реаговао колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па дозволите да ја сад нешто кажем. Ја сам пажљиво слушао сва ова питања, то су све иста питања која се преформилишу на различите начине о томе се ради, ја то морам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, слажем се колега и ево ја сам већ реаговао. Не морате да одговорите ако не желите.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Хоћу да кажем није проблем, ево имао сам сад један велики предмет код госпође Берахе, сад скоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: А имам и колико, имам свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу не морате одговорити ако не желите, не морате одговорити.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Могу да одговорим.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче ја ћу објаснити зашто постављам ово питање па ћу молити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па знамо зашто постављате, све је то на истом фону, знамо.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Па ћу молити одлуку већа о одбијању тог питања због тога што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није одбијено питање.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А није одбијено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није питање одбијено ја сам само сведоку рекао да не мора да одговори на њега ако не он жели.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Учествовао сам.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Значи пре овог догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Пре овог саслушања Јовице Перића у полицији која су најтежа кривична дела за која је он бранио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучите, сами одлучите господине Вељковићу?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја могу да одговорим само не могу сад свега да се сетим.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: И кога?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Учествовао сам и у разбојништву, тешка разбијништва, дрога, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јел може да се сети клијента неког кога је бранио?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: И с Вама сам учествовао у једном предмету у Новом Саду кад сте Ви заступали у вези оног Гутовића, ако се сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу колеге чланови већа сугеришу да Вас не браним довољно, знате, да Вас не браним довољно а ја препуштам, ја пуно тога препуштам Вама јер све што има неке личне конотације овог типа, ја сам то препустио Вама. Није проблем можемо ми ићи и другим путем али ако су ове ствари у питању имајући у виду деликатност свега овога ја кажем препуштам Вама да Ви сами одлучите хоћете ли на нешто да одговорите или не.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче дозволите да ипак објасним суштину ових питања. Наши прописи објашњавају како бранилац може да буде постављен и зашто треба да буде постављен и тако даље. Међутим, оно што представља саставни део нашег права јесу међународни прописи и између осталог основни принципи у улози адвоката који су донети од стране Уједињених нација 1990. године, који гарантују право на компетентног адвоката, односно браниоца и Европска конвенција о људским правима која такође у члану 6 став 3Ц, гарантује право на компетентног браниоца. Према томе ова питања нису усмерена на то да ја колегу увредим, ни случајно, нити да га компромитујем него да утврдимо само да ли је он компетентан бранилац за кривично дело које се његовом брањенику у том тренутку ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и онда отварамо проблем типа ако ми лаици, недовољни стручњаци да утврдимо нечију компетентност јер знамо ко би то требао да утврди, ако утврдимо нечију некомпетентност онда треба да извучемо неке закључке шта ћемо да радимо са овим записником, ја се са тим колега Бељански не могу сложити, знате.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Добро, моје питање у сваком случају јесте да ли може, значи као што сам рекао да каже за које кривично дело је бранио и ко су клијенти које је бранио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је не може да се сети.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: У тим кривичним предметима и молим одлуку већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не може да се сети.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Не може да се сети, добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Могу ја да се сетим, ако треба казаћу није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је он. Сведок је већ рекао, слагали се ми, не слагали, сведок је већ одговорио пре петнаест, десет минута да се не сећа.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док смо ми расправљали.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је када је позван од стране УБПОК-а да дође на саслушање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се колега Бељански. Колега Перковићу, колега Вукотићу ја вас молим немојте на овај начин да расправљате јер мене деконцентришете па обраћам пажњу на вас а не чујем колегу Бељанског који поставља питања, у реду.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Када је био позван од стране УБПОК-а на саслушање Јовице Перића да ли је код себе имао неке законске прописе, да ли је имао неке законе код себе које је носио?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Свакако. Увек са собом носим закон, носим Кривични закон и Закон кривичног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Који Кривични закон?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па добро немојте, мислим, нећу да одговарам на та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Која кривично дело је стављено његовом клијенту на терет тад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, рекао је.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Носио сам ОКЗ пошто се радило о ратном злочину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Носим ОКЗ и носим Кривични законик, све носим, па немојте претеривати.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још питања?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Председниче већа да ли је, мада немамо то али да питамо, да ли је Перић Јовица сведоку потписао некакво пуномоћје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сведоку потписао?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Пуномоћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква пуномоћ, кад?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Имам разлога због чега питам, пази, он нема решење о постављену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, у реду?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли има пуномоћје?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у реду.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Трећа ствар да ли је у записник унето да се он поставља као бранилац тај и тај и да Перић Јовица прихвата да он буде бранилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате такво што?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја се стварно не сећам, не сећам се ја тог записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац пита да ли је у записник унето да се Ви постављате?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да се Ви постављате по службеној дужности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По службеној дужности и тако даље?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте, као бранилац том и том, и Перић Јовица прихвата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је унето, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега Заклан, микрофон?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Све је питано отприлике ту, само нешто ми је, Ви ме исправите председниче ако сам ја погрешно чуо, записао, у једном тренутку сведок је рекао мислим да је он раније разговарао са инспекторима о томе, шта је под тим мислио раније, пре саслушања, пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао, сведок је то рекао заиста?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад шта је он мислио под тим и тако даље?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Каже, председниче ако дозволите питање, шта је он, то значи раније разговарао са инспекторима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сведок мислио да је овај разговарао раније са инспекторима?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, не, он каже да је разговарао са инспекторима, сведок, да ли о делу, чему, претпоставио је, у том смислу нешто, Вељковићу да ли разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели Ви?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Свакако да је разговарао са инспекторима кад су га претходно довели, ја не знам кад су га довели.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е то, то.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Мора да је разговарао то је уобичајена ствар, то је свуда тако.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Каже да је био након тога ако сам добро разумео код истражног судије и истражни судија је одбио да саслуша окривљеног јер нема основа, каже да је разговарао са?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да нема основа, него је нешто друго.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, каже да је разговарао са истражним судијом, да ли прво може рећи, да ли се сећа можда имена тог истражног судије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Рекао је, добро, то нисам забележио и да је разговарао након тога са истражним судијом да ли може укратно рећи који је то разговор водио о чему се ту радило, то нисам чуо исто, ако је рекао у реду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде, реците о чему сте разговарали?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ништа нисам, само је рекла и мени и овим инспекторима да неће да га саслушава, да се консултовала са шефом тог истражног одељења, не могу сад да се сетим, тај има четири пет имена у презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није то разговор него само?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Информација од истражног судије?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Нисам ја разговарао зашто он хоће или зашто неће углавном није хтела, каже и ја сам добила сагласност од тог шефа, истражног одељења Окружног суда да га не саслушавам, ето тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, трећи пут. Има ли још питања. Господине Перићу изволите, добро, ја господина Вујовића не видим од сведока па. Господине Перићу, прво да ли Ви имате што да питате сведока?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Па ја бих коментарисао нешто, ту сам ухватио неке белешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало не чујем Вас?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Коментарисао бих само неких пар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате питања, онда изволите коментаришите?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Ја сам у својој одбрани и рекао Вама овде, док сам био у притвору писао Републичком јавном тужиоцу преко Централног затвора и то су службене белешке, писао сам том неком полицајцу чије је решење било потписано на мом притвору, да сам знао, да сам имао неку визит картицу или нешто, да сам знао јавио бих се адвокату, писао бих адвокату, то можете проверити у судским, у овим затворским списима коме сам се ја обраћао за помоћ да видим шта ја ту радим и због чега сам ја ту, значи нисам имао појма. Ово нека сазнања што господин прича о мојим боловима, то је он чуо све ако је био тамо, чуо од полиције, са мном није он ништа причао, нити је са мном обављао разговор, нити ми је шта помагао, нити, човека први пут у животу видим и ето добро што је дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтео да Вас питам господине Перићу, да ли сте, Ви сте рекли тамо је било пет, шест, седам људи, две жене?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли је евентуално био овај човек тамо?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не, ја овог човека први пут у животу видим. Можда је он, ја не бих препознао ни неке тамо друге људе, али да ми се неко представио као адвокат, као неко ко мени треба да нешто, не знам шта је у том тренутку, нисам ни знао да ми треба адвокат, ни шта ће ми ни због чега. Једноставно овог човека нити знам нити познам, нити он мене сигурно зна и познаје, ето ту је, наводно, мисли да сам ја, дал нисам, тај човек што је седео са моје десне стране што сам ја и реко у неколико наврата, ја њега нисам ни видео до самога краја док нисам излазио из те просторије а не да сам са њим нешто причао, ништа. И питао бих само овог господина овде, да ли се сећа можда, та госпођа плава, за коју он каже да је не знам тамо шта, да ли је она долазила до тог компјутера где је тамо неко водио тај записник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули питање, ја нисам сигуран да сам?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Да ли се сећа да је та госпођа што је била тамо негде са стране, што он каже седела, да ли је она долазила до компјутера кад се писао записник тај?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите тога?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јел то мисли на јавног тужиоца, претпостављам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, плава госпођа?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: То је једина била плава особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не може да се сети. Да ли желите да на какав други начин коментаришете да ставите примедбу на казивање овог сведока, чули смо ово што смо чули господине Перићу?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Па он је сам рекао да је сва сазнања сазнао од тих тамо људи, инспектора да је био са њима пре, ја њега нити знам, нити познам, нити га се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: А ја кад сам ушао у ту просторију сви су седели, мене поставили ту и тако, истина је ово да сам ја, од кога је он то чуо, истина је то да ја са тим немам никакве везе, са овим на Овчари што се дешавало и зато сам телефонски, тај разговор ја сам обавио у тој другој просторији где нико са мном није био сем тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро а чусте ли сведока каже како је после био изненађен Вашом каснијом причом?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Па и ја сам био изненађен кад сам прочитао ту исту причу господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: И ја сам исто био изненађен кад сам прочитао то све што је у том записнику написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, али он тврди да сте Ви то говорили господине Перићу, а не да је то њихова прича па да се сад сви нешто изненађују њоме, он каже да је то Ваша прича?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Ја сам Вама рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже и то да је прочитао записник и да је у записник унето све оно што сте Ви рекли?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Господине председниче, ја записник нити сам читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, ја Вам смо кажем тврдње сведока.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Па сведок може да прича не знам из којих разлога и због чега, ја Вам кажем оно што је било. Ја сам тај записник потписао, мене су одвели, шта су они после радили, да ли је он то прочитао или није, то ја не знам нити сам тог човека видео нити. Ево ја Вам поново понављам немам са тим везе. Човека први пут у животу видим, нити га знам, нити познам, нити он мене може да позна, ово су друго све приче, све оно што сам Вам причао овде то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Перићу дођите овде. Мени је искрено да Вам кажем колеге као Вашем колеги врло непријатно што ово радим али мораћемо суочити браниоца и његовог клијента само на околност, господине Перићу, гледајте га у очи и реците овом човеку у очи је ли био тамо, није био тамо, јел Вам дао визитку, није Вам дао визитку и тако даље, јел истина ово што говори или није истина ово што говори?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Јел могу само да Вас питам нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте мене питати ништа, гледајте њега у очи и њему реците молим Вас, после ћемо ми.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Рећи ћу ја, прво сте погрешили, рекли сте сада да се суочим са мојим браниоцем, ово је човек кога први пут видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па браниоцем?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Е да сте ми земљаче били браниоц не би сада били овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласно, гласно, микрофон.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Ја Вас први пут видим у животу све то што сте Ви причали мени то није познато, нити сам се са Вама упознао, нити сам добио визит картицу, нити ишта знам о Вама, нити сам Вас видео тамо у просторији.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Ја све што сам говорио говорио сам истину и Ви врло то добро знате, и знате да сте звали, да смо седели до врата, Ви сте седели на првој или другој столици ја на следећој и знате да смо се договарали у вези Ваше одбране када сте ми рекли да Ви са тим догађајем немате ништа и да сте се кад се тај догађај десио појавили у Вуковару а да сте били, кад су била ратна дејства у Вуковару, да сте живели у Србији или у Београду, то не могу да се сетим и ови су Вама, инспектори су Вам били, сад сам се то сетио, доносили неке сендвиче да једете, неке кока-коле, био Вам је стално телефон на услузи и у два, три наврата сте звали тог рођака, рођака где сте му рекли да ћете те вечери доћи кући и да не обавештава Вашу жену, јел Ви нисте хтели да зовете кући, нисте ни мени дали телефон Ваше супруге јер чини ми се, да сте имали мало дете или већ не знам, не могу да се сетим и рекли сте ми да радите у «Матијевићу» и да се то не прочује да не бисте изгубили посао.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Све то што Ви сад причате.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Да.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Све сам ја то причао пред овим инспекторима, да ли сте Ви ту били, и да сам код «Матијевића» запослен и да имам малу децу и да сам имао болове и све је то тачно, телефон ја ту користио нисам него из друге просторије.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, користили сте, сигурно сте звали, преда мном сте звали једном или можда два, три пута тог човека где сте га обавештавали. Али били су и остали присутни и инспектор и јавни тужиоц и сви ти људи који су били присутни, ја немам разлога да Вас било шта овде и оптужујем или било шта. Након тога, после неколико дана дошао је колега Јеврић код мене и ја сам му дао тај записник. Ја сам само имао тај записник и ништа више. Ниједан други податак нисам имао о Вама. Како сте онда нашли тај записник код мене ако ја нисам био тамо присутан, није ми јасно.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Ја Вас не познајем, ја не кажем да нисте били тамо присутни, ја Вас не познајем нити сте ме упознали, нити сте се представили, нити сте ми дали било какав документ, ни картицу, ништа, нити сте ме шта поучавали ни Ви ни ова друга господа инспектори.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Па не, инспектори него.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Ни Ви ни они, нико ме није поучавао о оним мојим правима, ни да ми треба браниоц, адвокат ништа, нити сам био у просторији кад сте Ви дошли, ја сам ушо задњи, шта сте Ви са њима причали, да ли се причали, ја ту био нисам и ја Вас не познајем.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесте, ја сам већ био ту и онда су Вас накнадно довели и онда смо ми се издвојили тамо с леве стране они су се склонили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чули смо Вас, хвала, смо да констатујем ово.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Нисмо се ми издвајали у никакву просторију.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не, стајали, седели смо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Вељковићу, хвала господине Перићу, чули смо Вас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ извођење доказа суочењем сведока и оптуженог Перића који окренути лицем у лице један према другом исказују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јеврићу желели сте нешто?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте, али кад смо већ ту ово је врло важно питање, само нека кажу један другом да ли су ишта о том, ако су разговарали, да ли је икаквог разговора било о том предмету, то је важно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, па ево и сад трећи пут је рекао, трећи пут је рекао, добро, хвала господине Перићу, има питања оптужени Вујовић Мирољуб.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Имам само три питања кратка, пошто је човек изјавио да је из новина прочитао, које новине чита овај, иначе, које новине чита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам, небитно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је сведок изјавио да је из новина сазнао о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, па небитно Вујовићу, небитно, из новина.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па говори се значи о, види се из понашања адвоката шта је и како и да је монтирани адвокат што се каже у преводу, зато због страха који показује, ја се извињавам ако сам увредио, нисам мислио увредити, из страха се види да у ствари говори научено па онда би замолио само да се изјасни из којих новина је прочитао име Јовице Перића, каже сетио се кад је прочитао у новинама јучер, или прекјуче, а ја не знам да је у неким новинама изашло име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то одговорио, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тачно сам записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није одговорио јуче или прекјуче него.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Био је судија.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он каже јуче или прекјуче је сазнао име.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Прекјуче сам прочитао у листу «Курир» да се, у понедељак сам прочитао да се наставља суђење у вези Овчаре, био је један кратак натпис тамо се налазе сва имена.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И тамо стоје имена јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И тамо стоје имена?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: А био сам и заборавио, знао сам да је Перић, заборавио сам да се зове Јовица.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је записник сачињен у 144 реда, односно када се полако чита то је осам минута, претпоставимо значи да професионалном дактилографу исто треба осам минута, то је све скупа 16 минута, нека је пола сата сачињаван записник, нека је и сат времена да узмемо, значи преко, шта адвокат ради тамо још два сата и двадесет минута пошто записник је сачињен за три сата и двадесет минута, одузмимо да је сат времена нека је потребно, шта Јовица Перић ради два сата и двадесет минута и он је у просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Вујовићу то су Ваше процене колко шта траје.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не то пише у записнику, почиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него, у записнику не пише за колико је откуцан записник и колико треба за један ред, то у записнику не пише, он је рекао да је све то трајало јако дуго.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Из ког разлога сведок није тражио трошковник што је сасвим нормално, из ког разлога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта из ког?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Из ког разлога није тражио трошковник пошто је ангажован био као адвокат, има тражи се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже није тражио ни од других, никад кад је био бранилац по службеној дужности није тражио трошкове и сад у то да не улазимо због чега он то не ради, то је његова ствар.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли има неко објашњење, мислим, да ли су то пријатељски разлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је то стари посао који је обављао па старо познанство, да ли је то страх због ванредног стања, неко образложење да да, због чега није тражио трошковник што је сасвим нормално ако му је то посао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите ако желите?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Није никакав ни страх ни ништа, него кад сам у оно време кад смо се обраћали СУП-у тај колега што су причали то се никад није плаћало, из тог разлога нисам ни подносио рачуне и због тога сам и престао да идем на те службене одбране то је један од тих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: А и овако да не слушам неке приче да сам монтиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања за сведока?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је, можда ти инспектори да ли су то стари његови пријатељи које је познавао пошто је радио у финансијској полицији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не познаје, рекао је не познаје људе.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Никад у животу их нисам видео.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, само толико.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Тад сам их први пут видео и задњи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још сте нешто желели господине Перићу?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Само у вези овога што је Вујовић сад реко, за тај што каже господин да је прочитао моје име и презиме у «Куриру», у «Куриру» и у другим новинама нигде не пише Перић Јовица, него Јовић Перица, тако да то исто ето, само једна информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли још неко има нешто да пита сведока. Господине Вељковићу, да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што Вас отпустимо ја бих ипак морао, мислим да смо то пропустили а сад је прилика, Снежо дајте сведоку покажите записник, нека га сведок погледа, нека каже је ли на том записнику његов потпис или не?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Мој, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Јесте, то је мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Кад сте већ питали ја бих имао сад питање, нека погледа сведок другу страну записника пошто каже, да видимо да ли је то тај записник, сведок каже да су унета упозорења, сведок каже да претпоставља да је унето да је он бранилац и тако даље, па пошто овде тога нема, нека каже да ли та друга страна одговара томе што је он потписао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Нека погледа другу страну, молим Вас судија, човек каже јесте унето је има то све и тако даље, да ли онда одговара ова друга страна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте Ви, не морате наглас.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте, прочитајте да ли та друга страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте целу ту другу па онда по сећању да ли то одговара ономе што је тамо било?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, не то што је било, не то судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ономе што се дешавало у тој просторији о казивању.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Сведок, ми сада говоримо само о поступку сачињавања записника значи имам садржину, ја говорим, он наводи да су му дата упозорења и каже да је унето да је он бранилац и тако даље, пошто овде нема, нека каже да ли је онда то, та друга страна одговара или не одговара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, прво он је рекао да се не сећа да ли су упозорења унета и поуке али каже да ако му нису дата упозорења и поуке он би као бранилац на то реаговао, то је рекао.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Али је рекао кад сам га сад питао за име пошто је сад врло, да ли је у записник унето да сте Ви постављени као његов бранилац и да је он то прихватио, он каже вероватно јесте, ми овде сад, нека погледа другу страну, где почиње записник и да ли у записнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека погледа прву страну па нека погледа другу страну.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Друга страна после прве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте прво прву страну, па погледајте другу страну па ћемо да видимо шта ћемо даље.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте, друга страна је врло битна јер ту се уносе, не можете тамо где су одштампани формулар не можете унети, уношење почиње са друге стране.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: На првој страни пише бранилац адвокат Милан Вељковић.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Добро, погледајте сад другу.

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Шта сад на другој страни?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: На другој страни, где се штампа оно што се диктира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте где се штампа. Господине Вељковићу у овај записник, ево сад Ви не читате, у овај записник није унето да се Ви, значи оно решењем да се за браниоца Јовици Перићу постављате Ви као његов бранилац, дакле у овај записник то није унето, добро.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ни да се поставља, ни да је било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласан он био, несагласан он га је потписао и мене само занима јел он потписао овај записник овакав какав је, крај приче. Може он бити са њим сагласан или несагласан не знам колко.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, то је Ваше мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није, него ово је суштина.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Али да Вам кажем нешто, могу ли ја да потпишем Вашу крштеницу судија, не могу, јер не могу то зато што сам сагласан или несагласан па потписало било које лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте потписали, па мени цабе да се саглашавам или не.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Само лице које је овлашћено. Не, судија мора да буде лице присутно оно које је по закону овлашћено, а по закону може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, оставимо то, оставите.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Само то лице које је по закону овлашћено на начин како то закон прописује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вељковићу чули смо Вас, питам да ли имате неких трошкова што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ВЕЉКОВИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове, хвала лепо, можете ићи. Могу само да Вам кажем да ово није било на моје, ни овог већа, на моје тражење. Довиђења. Сад је 13, 20.

Председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида наставиће се:

15.03.2007.године, са почетком у 09,30 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што знате сутра имамо сведока Дукић Николу. Хвала.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА